EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.6.2022
COM(2022) 305 final

2022/0196 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om hållbar användning av växtskyddsmedel och om ändring av förordning (EU) 2021/2115

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 257 final} - {SWD(2022) 169 final} - {SWD(2022) 170 final} -
{SWD(2022) 171 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Bekämpningsmedel[1] är blandningar av en eller flera beredningar av verksamma ämnen och tillsatsämnen som ofta används för att skydda växter genom att de avskräcker, begränsar eller förstör skadegörare. De används främst inom jordbruket, men även inom skogsbruket, i grönområden i städer och längs transportnät som vägar och järnvägar. Eftersom bekämpningsmedel kan få negativa konsekvenser för miljön och människors hälsa är de strikt reglerade på EU-nivå. I detta förslag används termen *bekämpningsmedel* som synonym till *växtskyddsmedel*.

Direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel[2] antogs 2009 som en uppföljningsåtgärd till kommissionens temainriktade strategi för hållbar användning av bekämpningsmedel[3]. Medlemsstaterna skulle sätta i kraft nationella åtgärder för införlivande av direktivet senast den 26 november 2011. Kommissionen ansåg att det var lämpligt att göra en utvärdering av direktivet som också beaktade de problem som konstaterats när det gällde genomförande, tillsyn och tillämpning av direktivet i medlemsstaterna. Utvärderingen gjordes i form av en bedömning som innehöll både en utvärdering och en konsekvensbedömning. Kommissionen hoppades att kunna använda bedömningen i arbetet med det nya lagförslaget om ändring av direktivet senast första kvartalet 2022 i enlighet med strategin från jord till bord[4].

Det finns för närvarande brister i genomförandet, tillämpningen och efterlevnaden av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel. Dessa brister har tagits upp i kommissionens revisioner, vid kommissionens besök i medlemsstaterna och i rapporter om genomförandet

i) av kommissionen,

ii) i studien från Europaparlamentets utredningstjänst om genomförandet av direktivet, och

iii) i en färsk rapport om växtskyddsmedel från Europeisk revisionsrätten. Dessutom har en ökad oro i samhället över användningen av

---

[1] Den rättsliga definitionen av bekämpningsmedel i artikel 3.10 i direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel omfattar växtskyddsmedel och biocider, men eftersom tillämpningsområdet för detta direktiv aldrig utvidgades till att omfatta biocider begränsas detta förslag enbart till växtskyddsmedel.

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

[3] Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – *Temainriktad strategi för hållbar användning av bekämpningsmedel*, KOM(2006) 373 slutlig, dokument 52006DC0372, www.eur-lex.europa.eu.

[4] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem*, COM(2020) 381, final.

bekämpningsmedel kommit till uttryck i många framställningar, två europeiska medborgarinitiativ[5] och frågor i Europaparlamentet.

Synpunkter under det offentliga samrådet om kommissionens färdplan och inledande konsekvensbedömning pekade på allvarliga brister när det gäller genomförandet av direktivet i vissa medlemsstater. Dessa synpunkter gav kommissionen anledning att införa strängare bestämmelser, t.ex. i form av en EU-förordning för att öka samstämmigheten och införa ändamålsenligare strategier i enskilda medlemsstater. En harmonisering av nationella strategier för användning av bekämpningsmedel skulle kunna bidra till att förbättra den inre marknadens funktionssätt och minska snedvridningen av handeln mellan medlemsstaterna.

Att uppnå säker, hållbar, rättvis, klimatansvarsfull och prismässigt överkomlig produktion av livsmedel, med respekt för hållbarhetsprinciperna, miljön, skyddet av den biologiska mångfalden och ekosystemen, samtidigt som livsmedelstryggheten säkerställs, är en mycket viktig fråga för medborgarna och ingår bland de 49 förslag som ingår i slutrapporten från konferensen om Europas framtid[6], som offentliggjordes den 9 maj 2022. Medborgarna uppmanar också unionen att skydda och återställa den biologiska mångfalden, landskapet och haven och avlägsna miljöföroreningar, samt att vidta kraftfulla åtgärder för att främja och garantera ett mer ekologiskt och klimatinriktat jordbruk[7].

Som en del av den europeiska gröna given[8] betonar kommissionen i sin från jord till bord-strategi[9] behovet av att övergå till ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem. Från jord till bord-strategin understryker också vikten av att förbättra jordbrukarnas ställning (vilka är centrala aktörer i denna omställning) i värdekedjan. Där föreslås två särskilda mål för att minska användningen av – och riskerna med – kemiska bekämpningsmedel och farligare bekämpningsmedel fram till 2030. EU-regleringen på detta område är av avgörande

---

5 I det framgångsrika initiativet *Förbjud glyfosat och skydda människor och miljön mot giftiga bekämpningsmedel* uppmanades kommissionen i initiativets tredje mål att ”fastställa bindande mål för hela EU om minskad användning av bekämpningsmedel i syfte att uppnå en framtid fri från bekämpningsmedel”. I sitt svar, antaget den 12 december 2017, angav kommissionen att man skulle göra en ny bedömning av huruvida det finns behov av obligatoriska EU-omfattande mål för bekämpningsmedel. I initiativet *Rädda bin och bönder! För ett bivänligt jordbruk och en sund miljö* uppmanas kommissionen att föreslå rättsakter för att fasa ut syntetiska bekämpningsmedel senast 2035 i syfte att återställa den biologiska mångfalden och stödja jordbrukarna under övergången. Initiativet hade den 30 september 2021 samlat över 1 miljon underskrifter, vilka för närvarande kontrolleras av medlemsstaternas myndigheter.

6 *Konferensen om Europas framtid – rapport om slutresultatet*, maj 2022, förslag 1, s. 43. Konferensen om Europas framtid hölls mellan april 2021 och maj 2022. Det var en unik medborgarledd samtalsdemokrati på alleuropeisk nivå, med deltagande av tusentals EU-medborgare samt politiska aktörer, arbetsmarknadens parter, företrädare för det civila samhället och viktiga intressenter.

7 Ibid., förslag 2, s. 44, och förslag 30, s. 72.

8 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

9 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem*, COM(2020) 381, final.

betydelse för att man ska kunna uppnå målen i jord till bord-strategin och bör därför stärkas.

Såsom förklaras i den åtföljande konsekvensbedömningen, och med beaktande av utvärderingen, har detta förslag följande fyra mål:

- Det första målet är att
  - i) minska användningen av och riskerna med kemiska bekämpningsmedel, särskilt sådana som innehåller farligare verksamma ämnen,
  - ii) öka tillämpningen och efterlevnaden av integrerat växtskydd, och
  - iii) öka användningen av mindre farliga och icke-kemiska alternativ till kemiska bekämpningsmedel för bekämpning av skadegörare.
- Det andra målet är att förbättra tillgången till övervakningsuppgifter, inklusive om
  - i) spridning och användning av bekämpningsmedel och riskerna med bekämpningsmedel, och
  - ii) hälso- och miljöövervakning. Genom detta säkerställs en bättre ram för att mäta framstegen.
- Det tredje målet är att förbättra genomförandet, tillämpningen och efterlevnaden av lagstiftningen i alla medlemsstater i syfte att göra politiken mer effektiv och ändamålsenlig.
- Det fjärde målet är att främja införandet av ny teknik, t.ex. precisionsjordbruk, som använder rymddata och rymdtjänster (inbegripet geospatiala lokaliseringstekniker), i syfte att minska den totala användningen av och riskerna med bekämpningsmedel.

I den utvärderingen av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel som nyligen gjorts bekräftades de långvariga problemen med tillämpningen, genomförandet och efterlevnaden av direktivet. Med tanke på dessa svårigheter syftar detta förslag till förordning om hållbar användning av växtskyddsmedel till att

i) ersätta direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel när det gäller reglering av användningen av bekämpningsmedel, och

ii) skapa bättre samstämmighet med målen i den europeiska gröna given och i jord till bord-strategin.

Detta förslag syftar till att minska riskerna med – och konsekvenserna av – användning av bekämpningsmedel för människors hälsa och miljön genom att

i) uppnå målen för minskad användning av bekämpningsmedel i jord till bord-strategin, och

ii) främja användning av integrerat växtskydd och alternativ till kemiska bekämpningsmedel.

En förordning är lämplig både för att säkerställa att ambitionsnivån i jord till bord-strategin uppnås och för att åtgärda de problem som konstaterats med genomförandet av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel genom att det föreskrivs tydliga och enhetliga bestämmelser.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

  Förslaget är förenligt med målet i den europeiska gröna given att all EU-politik bör bidra till att bevara och återställa Europas naturkapital. Det är också förenligt med målen att

  i) minska användningen av – och riskerna med – kemiska bekämpningsmedel, och

  ii) minska användningen av farligare bekämpningsmedel.

  Målen anges i följande dokument:

  i) Från jord till bord-strategin.

  ii) Strategin för biologisk mångfald[10].

  iii) Handlingsplanen för nollföroreningar[11].

  iv) EU:s markstrategi[12].

  Detta mål är också förenligt med målen för EU:s initiativ för pollinatörer[13], EU:s kemikaliestrategi för hållbarhet[14] och EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2021–2027[15].

  Förslaget är också förenligt med Europeiska kommissionens mål att minst 25 % av EU:s jordbruksmark ska bestå av ekologisk odling och att det ekologiska vattenbruket ska öka betydligt fram till 2030. Förslaget kompletterar även andra pågående initiativ. Genom förordning xxx/xxx om statistik över insatsvaror och produktion i jordbruket [*hänvisning till den antagna akten förs in*] kommer kommissionen exempelvis att kunna offentliggöra mer data om försäljning och användning av bekämpningsmedel, uppdelade på enskilda verksamma ämnen. Som en del av handlingsplanen i jord till bord-strategin har kommissionen utarbetat fyra utkast till förordningar avseende uppgiftskrav, kriterier för godkännande och principer för utvärdering av verksamma ämnen som är mikroorganismer och växtskyddsmedel som innehåller sådana ämnen för att underlätta för alternativa produkter till kemiska bekämpningsmedel att komma in på marknaden.

---

10 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv*, COM(2020) 380 final.

11 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark*, COM(2021) 400 final.

12 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s markstrategi för 2030 – Frisk mark till förmån för människor, livsmedel, natur och klimat*, COM(2021) 699 final.

13 EU:s initiativ för pollinatörer – Miljö – Europeiska kommissionen (europa.eu).

14 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö*, COM(2020) 667 final.

15 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2021-2027 – Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i ett föränderligt arbetsliv*, COM(2021) 323 final.

Förordningarna kommer att antas och börja tillämpas under hösten 2022. Syftet är att ge jordbrukarna möjlighet att ersätta kemiska växtskyddsmedel. Genom att underlätta utsläppande på marknaden av sådana biologiska växtskyddsmedel kommer jordbrukarna – även jordbrukare som producerar ekologiska grödor – att få fler alternativ för ett hållbart växtskydd.

Förslaget är också av betydelse för EU:s yttersta randområden, enligt förteckningen i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), i Atlanten, Karibien och Indiska oceanen. Eftersom dessa områden har permanenta begränsningar, t.ex. långt avstånd till EU-kontinenten, ökaraktär och beroende av ett fåtal produkter samt hög utsatthet för klimatförändringar, har de rätt att omfattas av specifika åtgärder som ska stödja deras socioekonomiska utveckling. I enlighet dem EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 bör även särskild tonvikt läggas vid att skydda och återställa ekosystemen i de yttersta randområdena med tanke på deras exceptionellt höga värde för den biologiska mångfalden.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den gemensamma jordbrukspolitiken

Inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken[16] (som ska genomföras från och med den 1 januari 2023) kommer medlemsstaterna att få hjälp med att i) finansiera åtgärder i överensstämmelse med målen för minskad användning av bekämpningsmedel i jord till bord-strategin, och att ii) främja hållbara jordbruksmetoder. Relevanta delar av det nuvarande direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel ingår redan i systemet med grundvillkor inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Den nya gemensamma jordbrukspolitiken innehåller också olika instrument för att främja precisionsjordbruk. Medlemsstaterna kan utnyttja miljösystem, miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra åtaganden för att stödja införandet av metoder för precisionsjordbruk. Den gemensamma jordbrukspolitiken ger också möjlighet att finansiera investeringar, t.ex. i maskiner, riskhanteringsverktyg och stöd till uppbyggnad av teknisk kunskap, t.ex. utbildning, rådgivning, samarbete och kunskapsutbyte. Genom den gemensamma jordbrukspolitikens rådgivningstjänst ska medlemsstaterna dessutom erbjuda jordbrukarna rådgivning om hållbar användning av bekämpningsmedel, innovation, digital teknik, minskad exponering för bekämpningsmedel samt hållbar hantering av näringsämnen. Kapacitetsuppbyggnad för införande och faktisk utbyggnad av digital teknik hos jordbrukare kan också främjas genom stöd och samarbete och genom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. Medlemsstaterna ska dessutom i sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken förklara hur de kommer att använda de jordbrukspolitiska instrumenten för att tillgodose behoven och uppnå målen.

---

16 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

Miljö- och kemikaliepolitik

Detta förslag samverkar med en rad strategier och rättsakter på miljöområdet, t.ex. följande:

i) Planerade mål för återställande av natur[17].

ii) Initiativet för pollinatörer[18] för att hantera minskningen av pollinatörer i EU och bidra till globala bevarandeinsatser.

iii) Förteckningarna över förorenande ämnen och regelstandarder i direktivet om miljökvalitetsnormer[19], grundvattendirektivet[20] och dricksvattendirektivet[21].

Det är viktigt att uppnå de mål som fastställs i EU:s vattenlagstiftning, inklusive ramdirektivet för vatten[22]. Det har också kopplingar till naturskyddkraven i habitat- och fågeldirektiven.

EU:s arbetsmiljöpolitik

Förslaget kompletterar bestämmelserna i EU:s relevanta regelverk om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, särskilt ramdirektiv 89/391/EEG[23], direktiv 98/24/EG[24], direktiv 2004/37/EG[25], direktiv 2009/104/EG[26] och direktiv 89/656/EEG[27]. Det är förenligt med EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2021–2027, där särskild uppmärksamhet ägnas behovet av att stärka utbildningen för att öka jordbrukarnas kunskaper och medvetenhet om arbetsmiljöregler på jordbruksanläggningar, inbegripet säker användning av kemiska ämnen, särskilt växtskyddsmedel.

Initiativ för ett hållbart livsmedelssystem i unionen

---

17 EU nature restoration targets (europa.eu) (inte översatt till svenska).

18 EU:s initiativ för pollinatörer – Miljö – Europeiska kommissionen (europa.eu).

19 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/39/EU av den 12 augusti 2013 om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område.

20 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

21 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning), (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1).

22 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

23 Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 29.6.1989, s. 1).

24 Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (EGT L 131, 5.5.1998, s. 11).

25 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).

26 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/104/EG av den 16 september 2009 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), (EUT L 260, 3.10.2009, s. 5).

27 Rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (tredje särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EG) (EGT L 393, 30.12.1989, s. 18).

Detta förslag kompletterar det planerade lagstiftningsinitiativet om en ram för ett hållbart livsmedelssystem, som ska främja politisk samstämmighet på EU-nivå och nationell nivå, inbegripa hållbarhet i all livsmedelsrelaterad politik och stärka motståndskraften i unionens livsmedelssystem. Det planerade initiativet bygger på ett övergripande tillvägagångssätt där det kommer att införas hållbarhetsrelaterade mål, gemensamma definitioner, allmänna principer samt krav på ett hållbart livsmedelssystem i unionen. Det tar också upp alla aktörers ansvar i livsmedelssystemet. I kombination med märkning av livsmedlens hållbarhetsprestanda och riktade incitament kommer ramen att göra det möjligt för aktörerna att dra nytta av hållbarhetsmetoder och säkerställa att livsmedel på EU-marknaden och livsmedelsrelaterad verksamhet i högre grad blir hållbara. Bestämmelserna i denna förordning kommer att fungera som en s.k. *lex specialis* i förhållande till kraven i det planerade initiativet i den mån som bestämmelserna i denna förordning inbegriper närmare bestämmelser med samma syfte, karaktär och verkan i jämförelse med de bestämmelser som kommer att fastställas i det planerade initiativet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för åtgärder på detta område är artikel 192.1 i EUF-fördraget, som ger Europeiska unionen befogenhet att vidta åtgärder i syfte att bevara, skydda och förbättra miljön och skydda människors hälsa. EU-åtgärder på detta område motiveras av de miljö- och folkhälsofrågor som står på spel.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Genom direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel inrättades en ram för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel. Fortsatta åtgärder i bristfällig samstämmighet i medlemsstaterna i kombination med ett varierat/ofullständigt genomförande av direktivet (enligt beskrivningen i den utvärdering som åtföljer förslaget) skulle leda till olika skyddsnivåer för hälsan och för miljön. Detta skulle också leda till olika villkor för de viktigaste användarna av bekämpningsmedel, i strid med målen i fördragen[28]. Det hot mot den biologiska mångfalden och de ekosystemen som är kopplade till användning av bekämpningsmedel är gränsöverskridande, vilket kräver kraftfulla åtgärder på EU-nivå. De nuvarande skillnaderna när det gäller de åtgärder som vidtas i olika medlemsstater motverkar konkurrens på lika villkor på den inre marknaden.

Samordnade EU-åtgärder kan på ett ändamålsenligt sätt komplettera och stärka de nationella och lokala åtgärderna för hållbar användning av bekämpningsmedel. EU har även andra viktiga instrument på jordbruks- och livsmedelsområdet som har synergieffekter med åtgärderna i förslaget. I kombination med incitament och eventuella riskreducerande åtgärder förväntas det att kraftfullare EU-åtgärder

[28] *Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel*, KOM(2006) 373 slutlig, s. 8.

avseende bekämpningsmedel (även i samband med relaterad politik som den gemensamma jordbrukspolitiken) kan

i) hjälpa till att minska de nuvarande skillnaderna mellan de nationella tillvägagångssätten, och

ii) bidra till ett mer enhetligt tillvägagångssätt i framtiden.

Medlemsstaterna kan inte själva fastställa dessa mål. De nödvändiga åtgärdernas omfattning innebär att målen bättre kan uppnås på EU-nivå. Det är därför motiverat och nödvändigt att vidta enhetliga EU-åtgärder.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa

i) en lämplig ambitionsnivå, och

ii) en effektivare och mer ändamålsenlig politik.

Detta uppnås genom resultaten av den utvärdering som åtföljer förslaget beaktas. I förslaget föreskrivs både förbättrade uppgifter och bättre övervakning/genomförande av åtgärder som minskar användningen av – och riskerna med – bekämpningsmedel.

I förslaget fastställs inga enhetliga obligatoriska mål för medlemsstaterna, eftersom nuvarande utgångsläge vad gäller användning av bekämpningsmedel i hög grad varierar från medlemsstat till medlemsstat. Proportionalitet i processen för fastställande av målen har säkerställts genom en form av lagstiftning som gör det möjligt att beakta skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller framsteg och användningsintensitet i fråga om bekämpningsmedel.

- **Val av instrument**

Tillgängliga uppgifter om brister när det gäller genomförandet av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel i medlemsstaterna visar att det tidigare tillvägagångssättet att låta de närmare bestämmelserna regleras i det nationella införlivandet av ett direktiv inte har fungerat i den utsträckning som var tänkt i det ursprungliga förslaget till direktiv om hållbar användning av bekämpningsmedel. Resultaten av utvärderingen bekräftar att direktivet har genomförts och tillämpas och efterlevs på ett divergerande och ojämnt sätt i medlemsstaterna. Detta har bekräftats genom kommissionens index för efterlevnad och övervakning, som beskrivs i utvärderingen. Europeiska revisionsrätten konstaterade också att det fanns ett behov av tydligare kriterier och mer specifika krav på integrerat växtskydd för att bidra till att det tillämpas och för att bedöma efterlevnaden[29]. Eftersom det finns så många komplexa jordbruksvariabler när det gäller växtskydd bör tydliga och enhetliga bestämmelser förenkla och förbättra efterlevnaden. En enhetlig tillämpning av politiken i medlemsstaterna uppnås bättre genom en förordning, till skillnad från ett direktiv. En förordning skulle dessutom i högre grad bidra till lika konkurrensvillkor

[29] Särskild rapport 05/2020: *Hållbar användning av växtskyddsmedel: begränsade framsteg med att mäta och minska risker* (europa.eu).

för dem som använder bekämpningsmedel, eftersom skilda bestämmelser om användning av bekämpningsmedel i medlemsstaterna ofta leder till otillbörlig konkurrens och undergräver den inre marknadens korrekta funktionssätt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I den utvärdering som åtföljer detta förslag konstaterades att såväl den interna som den externa samstämmigheten i direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel i förhållande till övrig EU-politik och övriga EU-instrument i regel är stark, utan några större brister när det gäller enhetlighet eller överlappning. Målen i direktivet var och är fortfarande av stor betydelse för att hantera de risker som användning av bekämpningsmedel innebär för miljön och människors hälsa. Direktivet har dock bara varit måttligt ändamålsenligt. De brister som kommissionen och andra aktörer har konstaterat gäller genomförandet och efterlevnaden av det integrerade växtskyddet samt medlemsstaternas mindre ändamålsenliga nationella handlingsplaner. Medlemsstaterna framställer inga kvantitativa mål eller indikatorer i sina nationella handlingsplaner för att främja hållbar användning av bekämpningsmedel eller säkerställa ett bättre skydd för människors hälsa och miljön. Det finns inte heller något ändamålsenligt övervakningssystem, vilket innebär att uppgifterna om användning av bekämpningsmedel är begränsade. Det har därför gjort det svårt att dra någon slutsats om i vilken utsträckning direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel har skyddat människors hälsa och miljön från negativa effekter av bekämpningsmedel. De åtgärder som tidigare har införts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken gav inga incitament till jordbrukarna att övergå till en mer hållbar användning av bekämpningsmedel.

Den 26 november 2021 lämnade kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll ett negativt yttrande om kommissionens utkast till konsekvensbedömning för detta förslag. Utkastet till konsekvensbedömning var ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Nämnden för lagstiftningskontroll begärde att konsekvensbedömningen skulle revideras så att den

i) förtydligas när det gäller tillgängliga uppgifter och belägg för initiativet,

ii) innehåller en tillförlitligare analys av eller redogörelse för användningen av bekämpningsmedel och målen för att minska riskerna,

iii) förtydligas när det gäller tillgång till ekonomiskt lönsamma metoder för precisionsjordbruk och till alternativ till kemiska bekämpningsmedel som är mindre farliga, och

iv) identifierar och bättre analyserar initiativets effekter och avvägningar med hänsyn till miljön, hälsan ekonomin.

Nämnden för lagstiftningskontroll lämnade ett andra yttrande – positivt, men med förbehåll – den 26 januari 2022 om den reviderade konsekvensbedömningen i dokumentet från kommissionens avdelningar. Efter detta andra yttrande ändrades konsekvensbedömningen ytterligare med hänsyn till förbehållen från nämnden för lagstiftningskontroll i syfte att

- tydligt förklara både bristen på uppgifter om försäljningen och användningen av bekämpningsmedel och de motsvarande begränsningar denna brist på uppgifter medför för problemdefinitionen, formuleringen av alternativ och konsekvensbedömningen,
- bättre motivera valet av de två bindande minskningsmålen på 50 % och hur de förhåller sig till varandra,
- ange de framsteg som behöver göras i enskilda medlemsstater för att de ska kunna uppnå EU:s två bindande minskningsmål och specificera hur detta kommer att mätas, fördelas eller leda till en rättvis fördelning av bördorna,
- förtydliga de kompletterande initiativ som ingår i utgångsläget för konsekvensbedömningen, och
- ange en tillförlitligare grund och tidsplan för framtida utvärdering av initiativet.

Den slutliga konsekvensbedömningen har tagits fram i form av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar och har reviderats med hänsyn till de yttranden, kommentarer och synpunkter på förbättringar som lämnats av nämnden för lagstiftningskontroll.

- **Samråd med berörda parter**

En kombinerad färdplan för utvärdering och inledande konsekvensbedömning för detta förslag offentliggjordes och var öppet från synpunkter från allmänheten under perioden 29 maj–7 augusti 2020. Sammanlagt mottogs 360 svar. Under det offentliga samrådet från och med den 18 januari till och med den 12 april 2021 mottogs sammanlagt 1 699 svar. Synpunkter inkom på många olika aspekter i enlighet med beskrivningen i den sammanfattande rapporten om samrådet med berörda parter (den sammanfattande rapporten bifogas den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag). Yrkesmässiga användare av bekämpningsmedel framhöll behovet av att värna om skördeutfallet och grödornas kvalitet. Andra berörda parter framhöll behovet av att främja integrerat växtskydd, öka alternativen till kemiska bekämpningsmedel och bättre bedöma hälso- och miljöeffekter av användningen av kemiska bekämpningsmedel. Kommissionen anordnade distansevenemang för berörda parter om detta initiativ den 19 januari, 25 juni och 5 oktober 2021. Vid dessa evenemang togs en rad frågor upp, bland annat följande:

i) Farhågor från användare av bekämpningsmedel om att färre bekämpningsmedel kan bli tillgängliga på marknaden.

ii) Begränsat ekonomiska stöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken för införande av integrerat växtskydd.

iii) Behovet av att skydda jordbrukarnas inkomster.

iv) Främjandet av den nya teknikens roll.

v) Skyddet av människors hälsa och miljön.

vi) Huruvida ett fortsatt förbud mot spridning av bekämpningsmedel genom flygbesprutning ska gälla. De flesta icke-statliga organisationer betonade vikten av att nå ambitionerna och motsvarande mål i den europeiska gröna given. En annan fråga som lyftes fram vid evenemangen för de berörda parterna var behovet av att förbättra genomförandet av de nationella handlingsplanerna.

Riktade undersökningar, arbetsseminarium och fallstudier har också genomförts i samband med

i) en extern studie som kommissionen beställde för att stödja utvärderingen och konsekvensbedömningen, och

ii) en kompletterande studie om framtidsscenarier vad gäller hållbar användning av bekämpningsmedel.

Närmare uppgifter om samråden med berörda parter har offentliggjorts på kommissionens webbplats[30] och på portalen för bättre lagstiftning[31]. De berörda parter som medverkade och bidrog till dessa samråd var bland annat följande:

i) Jordbrukare och uppdragstagare som använder bekämpningsmedel.

ii) Användare av bekämpningsmedel utanför jordbruket.

iii) Icke-statliga organisationer på hälso- och miljöområdet.

iv) Branschorganisationer i näringslivet och ekonomiska aktörer i berörda sektorer (t.ex. biodlare, den kemiska industrin, branschen för utrustning för spridning av bekämpningsmedel och utsädesbranschen).

v) Konsumentorganisationer.

vi) Arbetsmarknadens parter (arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer).

vii) Allmänheten.

viii) Behöriga nationella och regionala myndigheter i och utanför EU.

ix) Vetenskapliga experter.

Svaren beträffande olika typer av verksamhet visade att de berörda parterna i stort sett hade två olika uppfattningar. Den första gruppen ansåg att användningen av bekämpningsmedel bör minska i linje med målet att minska riskerna på ett sätt som fungerar för dem som använder växtskyddsmedel. Den andra gruppen ansåg att användningen av bekämpningsmedel bör minskas betydligt, om inte helt och hållet undvikas. Förslaget har utarbetats som ett proportionellt och realistiskt – men ändå ambitiöst – tillvägagångssätt för att hantera oron för användningen av och riskerna med bekämpningsmedel i samhället. Det är ett tillvägagångssätt som

i) fortfarande tillåter nödvändig och lämplig användning av bekämpningsmedel på ett säkert sätt, och

ii) främjar system för utbildning och rådgivning om alternativa metoder för växtskydd och bättre genomförande av integrerat växtskydd.

Såsom beskrivs i konsekvensbedömningen uteslöts ett antal alternativ på grundval av synpunkterna från berörda parter. Även ambitionsnivån i det alternativ som slutligen valdes tar hänsyn till synpunkterna från berörda parter.

---

30 Utvärdering och konsekvensbedömning (europa.eu).

31 Bekämpningsmedel – hållbar användning (översyn av reglerna) (europa.eu).

- **Europeiska medborgarinitiativ**

  Två europeiska medborgarinitiativ tar upp användning av bekämpningsmedel och uppmanar till ambitiösa minskningsmål. I det framgångsrika europeiska medborgarinitiativet *Förbjud glyfosat och skydda människor och miljön mot giftiga bekämpningsmedel* uppmanades kommissionen, genom initiativets tredje mål, att ”fastställa bindande mål för hela EU om minskad användning av bekämpningsmedel i syfte att uppnå en framtid fri från bekämpningsmedel”. I sitt svar, antaget den 12 december 2017, angav kommissionen att man skulle göra en ny bedömning av huruvida det finns behov av obligatoriska EU-omfattande mål för bekämpningsmedel.

  I initiativet *Rädda bin och bönder! För ett bivänligt jordbruk och en sund miljö* uppmanas kommissionen att föreslå rättsakter för att fasa ut syntetiska bekämpningsmedel, först de farligaste, inom EU:s jordbruk med 80 % fram till 2030 för att få ett jordbruk fritt från syntetiska bekämpningsmedel senast 2035. Initiativet hade den 30 september 2021 samlat över 1 miljon underskrifter, vilka för närvarande kontrolleras av medlemsstaternas myndigheter. Om initiativet valideras och lämnas in officiellt kommer kommissionen att redovisa eventuella åtgärder som kommer att vidtas i ett meddelande.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

  Initiativet stöddes av två externa studier som kommissionen beställde och som omfattade en fördjupad litteraturgenomgång, arbetsseminarier, fallstudier och undersökningar.

  Till grund för konsekvensbedömningen låg också kompletterande information från andra studier där ekonomiska modeller användes för att uppskatta de potentiella effekterna av att man når målen i jord till bord-strategin, inklusive målen för användning av och minskade risker med bekämpningsmedel.

- **Konsekvensbedömning**

  Sammanfattningen av konsekvensbedömningen finns här. Det positiva yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll finns här.

  Syftet med förslaget att minska användningen av – och riskerna med bekämpningsmedel – för att skydda människors hälsa, den biologiska mångfalden och miljön är relevant för kommissionens ambition att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling. Det är särskilt relevant för målen 3 (hälsa och välbefinnande), 6 (rent vatten), 8 (anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt), 11 (hållbara städer), 12 (hållbar konsumtion och produktion), 14 (hav och marina resurser) och 15 (ekosystem och biologisk mångfald).

  I enlighet med målen i den europeiska gröna given följer förslaget också principen om att inte orsaka betydande skada. Enligt denna princip bör verksamheter inte orsaka betydande skada för något av de sex miljömålen i den mening som avses i

artikel 17 i enlighet med artikel 9 i taxonomiförordningen[32]. De sex målen är följande: begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av miljöföroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Följande huvudsakliga alternativ bedömdes i förhållande till ett sannolikt utgångsläge där direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel inte ändras.

Alternativ 1: EU-målen för att minska användningen av bekämpningsmedel med 50 % och minska riskerna med bekämpningsmedel med 50 % fram till 2030 förbli icke-bindande. Rådgivningssystemen och vägledningen för användare av bekämpningsmedel förbättras. Metoder för precisionsjordbruk skulle främjas för att minska användningen av – och riskerna med – kemiska bekämpningsmedel.

Alternativ 2: Målen med en minskning på 50 % blir bli rättsligt bindande på EU-nivå. Medlemsstaterna fastställer sina egna nationella minskningsmål med hjälp av fastställda kriterier. De nationella målen blir sedan bli rättsligt bindande (enligt nationell rätt) och bli föremål för styrmedel kopplade till regelbunden årsrapportering från medlemsstaternas sida. Användningen av farligare bekämpningsmedel förbjuds i vissa känsliga områden, t.ex. grönområden i städer. Yrkesmässiga användare av bekämpningsmedel måste bevara elektronisk dokumentation om användningen av bekämpningsmedel och om integrerat växtskydd för att bidra till en minskad användning av bekämpningsmedel. De nationella myndigheterna samlar in och analyserar denna dokumentation för att övervaka framstegen och vid behov utforma korrigerande åtgärder på nationell nivå. Oberoende rådgivare ger dem som använder bekämpningsmedel råd om alternativa metoder och om integrerat växtskydd.

Alternativ 3 liknar alternativ 2. I alternativ 3 blir dock målen med en minskning på 50 % rättsligt bindande både på EU-nivå och på nationell nivå. Användning av alla kemiska bekämpningsmedel förbjuds i sådana känsliga områden som städer och skyddade områden i enlighet med direktiv 2000/60/EG, Natura 2000-områden etc.

Alternativ 3 rekommenderas, utom när det gäller målen, där alternativ 2 är att föredra. I detta fall blir målen att minska både användningen av och riskerna med bekämpningsmedel med 50 % rättsligt bindande på EU-nivå, medan medlemsstaterna fastställer sina egna nationella minskningsmål i nationell rätt. Alternativen har bedömts i förhållande till ett sannolikt utgångsläge där direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel inte ändras. Ett förbud mot användning av alla växtskyddsmedel i känsliga områden kommer att leda till att de hälso- och miljörelaterade fördelarna maximeras.

Det rekommenderade alternativet är förenligt med ambitionerna i den europeiska gröna given, jord till bord-strategin, strategin för biologisk mångfald och handlingsplanen för nollföroreningar. Det ger en rad fördelar för samhället, den biologiska mångfalden och ekosystemen genom att det minskar riskerna med

[32] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

användning av bekämpningsmedel för människors hälsa och för miljön. Skyddet av den biologiska mångfalden bidrar också till att minska koldioxidutsläppen. Detta är förenligt med det EU-omfattande koldioxidneutralitetsmålet för 2050 och det delmål om att minska utsläppen med 55 % fram till 2030 som anges i artiklarna 2.1 och 4.1 i den europeiska klimatlagen[33]. Enligt detta alternativ kommer användare av bekämpningsmedel att få bättre information om ändamålsenliga alternativ till kemiska bekämpningsmedel, vilket innebär att de kan minska sin användning av bekämpningsmedel och relaterade utgifter och samtidigt fortsätta att producera livsmedel som är konkurrenskraftiga på marknaden. Tack vare de mer detaljerade uppgifterna om användning av bekämpningsmedel och integrerat växtskydd enligt detta alternativ kan medlemsstaternas behöriga myndigheter säkerställa att de nationella åtgärderna i så hög grad som möjligt gynnar jordbrukarna, allmänheten, andra berörda parter och miljön. Det alternativ som rekommenderas säkerställer också att medlemsstaternas åtgärder blir mer transparenta och tydligare.

I överensstämmelse med målen i den gröna given, från jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald syftar minskningen av användningen av kemiska växtskyddsmedel inte bara till att säkerställa folkhälsan, utan även till att bevara den biologiska mångfalden och skydda miljön, särskilt när globala frågor står på spel, såsom att skydda populationerna av pollinerande insekter.

Enligt detta alternativ kommer produktionskostnaderna per enhet att öka på grund av

i) strängare och mer detaljerade rapporteringskrav,

ii) det lägre skördeutfall som förväntas till följd av minskad användning av bekämpningsmedel, och

iii) ytterligare kostnader för de yrkesmässiga användare som för närvarande inte utnyttjar rådgivare.

Enligt detta förslag kommer medlemsstaterna att kunna ge stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken så att jordbrukarnas kostnader för att uppfylla alla rättsliga krav som införs genom detta förslag kan täckas under en femårsperiod. Detta bör förhindra ökade livsmedelspriser till följd av de nya skyldigheter som anges i detta förslag. Många bestämmelser i förslaget finns redan i direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel och bör därför inte påverka livsmedelspriserna eller skördeutfallet. De ändringar som införs genom förslaget införs successivt, vilket ytterligare minimerar inverkan på livsmedelsförsörjningen.

Potentiella kompensations- och riskreducerande åtgärder skulle också behövas för att motverka oönskade negativa konsekvenser för länder utanför EU, särskilt utvecklingsländer. Sådana EU-åtgärder skulle kunna stödja FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations arbete med att

i) minska risken med bekämpningsmedel genom en sund livscykelmetod,

---

[33] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (OJ L 243, 9.7.2021, p. 1).

ii) hjälpa regeringar och berörda parter i utvecklingsländer att införa metoder som baseras på ekosystem, och

iii) förbättra hanteringen av bekämpningsmedel inom jordbruket på global nivå.

De små och medelstora företag som kommer att påverkas är bland annat

i) jordbrukare och andra små och medelstora företag som använder och säljer bekämpningsmedel och utrustning för spridning av bekämpningsmedel,

ii) aktörer som hanterar jordbruksprodukter och bekämpningsmedel,

iii) livsmedelsförädlingsföretag och mellanhänder,

iv) uppdragstagare inom jordbruket, och

v) jordbruksrådgivare.

De små och medelstora företagen kommer att få olika typer av kostnader och fördelar genom detta alternativ som rekommenderas. Medlemsstaterna kan tillämpa incitament eller begränsningar, inklusive inom den gemensamma jordbrukspolitiken, för att hantera vissa konsekvenser av detta alternativ. En mer samstämmig och enhetlig tillämpning av bestämmelserna om användning av bekämpningsmedel kommer dessutom att leda till minskad snedvridningen av marknaden mellan olika användare av bekämpningsmedel i medlemsstaterna, vilka nu tillämpar gällande bestämmelser i olika hög utsträckning.

Medlemsstaterna kommer att få bära kostnaderna för kontroll och administration i samband med att de genomför och säkerställer efterlevnaden av de uppdaterade bestämmelserna och samlar in och analyserar relevanta övervakningsuppgifter. Detta gäller särskilt eventuella inledande kostnader för att införa ett system för insamling av uppgifter.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I linje med kommissionens åtagande om bättre lagstiftning har förslaget utarbetats i samråd, baserat på öppenhet och fortlöpande kontakter med berörda parter. I utvärderingen identifierades ingen möjlig lagstiftningsförenkling eller minskning av regelbördan som skulle göra det lättare att uppnå målen för en hållbar användning av bekämpningsmedel. Mikroföretag undantas inte från förslaget med tanke på vikten av ett enhetligt genomförande av åtgärderna för att minska både användningen av bekämpningsmedel och de risker de medför för människors hälsa och för miljön.

Förslaget ligger i linje med en digitaliserad strategi genom att det främjar elektronisk dokumentation och online-publicering av framstegen med att

i) uppnå målen för minskad användning av bekämpningsmedel,

ii) genomföra de nationella handlingsplanerna,

iii) upprätta årliga läges- och genomföranderapporter,

iv) genomföra kommissionens rekommendationer, och

v) utforma medlemsstaternas svar.

Relevanta bestämmelser om kostnadseffektiva, användarvänliga och kompatibla digitala tjänster kommer att övervägas i genomförandebestämmelser för de elektroniska register som kommer att upprättas till följd av förslaget.

- **Grundläggande rättigheter**

  Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna[34]. Det bidrar i synnerhet till målet att uppnå en hög nivå i fråga om miljöskydd i enlighet med principen om hållbar utveckling enligt artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. En bättre efterlevnad av bestämmelserna för att minska riskerna med användning av bekämpningsmedel och skydda människors hälsa kan också bidra till att säkerställa de grundläggande rättigheterna till rättvisa arbetsförhållanden enligt artikel 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det kan särskilt bidra till att säkerställa arbetstagarnas rätt till hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

  Den befintliga indikatorn för att mäta i vilken grad de två målen avseende bekämpningsmedel i jord till bord-strategin uppnås kommer att ligga till grund för den årliga centrala övervakningen av framstegen med att uppnå dessa mål på EU-nivå och i medlemsstaterna. Det bör noteras att uppgifter som visar huruvida 2030 års mål för att minska användningen av och riskerna med bekämpningsmedel sannolikt kommer att finnas tillgängliga först under 2032.

  Medlemsstaterna kommer att behöva övervaka

  - inrättandet och utnyttjandet av oberoende rådgivningstjänster,
  - genomförandet av bestämmelserna om integrerat växtskydd på gårdsnivå via det elektroniska registret över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel,
  - kontrollen av spridningsutrustning i yrkesmässig användning genom särskilda register,
  - utbildningen av yrkesmässiga användare, distributörer och rådgivare, och
  - användningen av växtskyddsmedel via ett elektroniskt register.

  Medlemsstaterna kommer varje år att rapportera information som samlas in genom denna övervakning till kommissionen. Kommissionen kommer att bedöma informationen och komplettera den med egna revisioner.

---

[34] EUT C 202, 7.6.2016, s. 389.

Som komplement till den årliga rapporteringen föreslås att kommissionen formellt ska utvärdera detta initiativ tidigast sju år efter det att det planerade lagförslaget börjar tillämpas.

De övervakningsuppgifter som beskrivs här och i den åtföljande konsekvensbedömningen kan dessutom användas direkt för att övervaka de övergripande målen i den europeiska gröna given och i det åttonde miljöhandlingsprogrammet, inklusive från jord till bord-strategin, strategin för biologisk mångfald, och övervakningen och prognoserna för nollförorening.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I kapitel I anges innehåll, tillämpningsområde och definitioner.

I kapitel II fastställs EU:s mål att minska användningen av – och riskerna med – bekämpningsmedel med 50 % i enlighet med jord till bord-strategin samt att medlemsstaterna (gemensamt) ska bidra. Där föreskrivs att medlemsstaterna ska anta bindande mål i nationell rätt som får avvika från EU-målen på 50 % inom ramen för parametrar enligt en bindande formel. Enligt denna formel får medlemsstaterna beakta tidigare framsteg och användningsintensitet i fråga om bekämpningsmedel när de fastställer sina nationella mål. Det föreskrivs bestämmelser om att kommissionen får utfärda rekommendationer i syfte att i vissa fall sätta högre mål och att offentliggöra uppgifter om framstegen mot att uppnå EU:s minskningsmål för 2030.

I kapitel III beskrivs vad de nationella handlingsplanerna ska innehålla samt kraven när det gäller

i) offentligt samråd om dessa nationella handlingsplaner, och

ii) att dessa nationella handlingsplaner ska vara samstämmiga med de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

I detta kapitel anges också de närmare uppgifter som ska ingå i de vägledande målen för alternativ till kemiska bekämpningsmedel. Där föreskrivs

i) att medlemsstaterna i sina årliga läges- och genomföranderapporter ska inbegripa sina framsteg med att uppnå de två målen samt andra kvantitativa uppgifter, och

ii) att kommissionen ska analysera dessa rapporter och lämna rekommendationer.

I kapitel IV fastställs krav för yrkesmässiga användare när det gäller integrerat växtskydd i situationer då medlemsstaterna har eller inte har antagit grödspecifika bestämmelser. Där fastställs krav på att yrkesmässiga användare ska bevara dokumentation om integrerat växtskydd och om anlitande av oberoende rådgivare. Där fastställs även bestämmelser om antagande och tillsyn över grödspecifika bestämmelser för integrerat växtskydd som de yrkesmässiga användarna ska följa samt att ett elektroniskt register över integrerat växtskydd ska upprättas.

I kapitel V fastställs krav på att yrkesmässiga användare, distributörer och rådgivare i vissa fall ska ha ett utbildningsbevis samt allmänna krav vad gäller användning av bekämpningsmedel och spridningsutrustning. Dessutom föreskrivs bestämmelser om

i) användning av bekämpningsmedel i känsliga områden,

ii) skydd av vattenmiljön och dricksvattnet,

iii) flygbesprutning,

iv) lagring, bortskaffande och hantering, och

v) rådgivning om användning av bekämpningsmedel.

I kapitel VI fastställs krav som rör försäljning av växtskyddsmedel Där fastställs också vilken typ av information om bekämpningsmedel som ska lämnas till köparna vid försäljningen.

Enligt kapitel VII ska medlemsstaterna upprätta ett system för utbildning och certifiering av yrkesmässiga användare, rådgivare och distributörer. Där föreskrivs att ett system för oberoende rådgivning ska upprättas. Enligt detta ska medlemsstaterna öka medvetenheten om frågor som rör bekämpningsmedel och offentliggöra viktig information online. Det ställs också krav på att medlemsstaterna ska samla in information om akuta och kroniska förgiftningar på grund av bekämpningsmedel.

Kapitel VIII rör utrustning för spridning av bekämpningsmedel. Där fastställs krav som rör kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning. Det föreskrivs ett eller flera elektroniska register för att dokumentera information om all spridningsutrustning i yrkesmässig användning. Där fastställs också krav på anmälan vid överlåtelse av ägarskap eller urbruktagande. samt krav på kontroll vart tredje år, med möjlighet till undantag från kontrollkraven för viss spridningsutrustning.

I kapitel IX fastställs en metod för beräkning av harmoniserade riskindikatorer och för beräkning av framstegen med att uppnå minskningsmålen för 2030.

I kapitel X fastställs administrativa och finansiella bestämmelser för

i) anmälan av relevanta behöriga myndigheter till kommissionen,

ii) sanktioner, och

iii) avgifter.

I kapitel XI föreskrivs villkor för antagande av delegerade akter och genomförandeakter enligt förordningen om hållbar användning av växtskyddsmedel.

I kapitel XII föreskrivs bestämmelser om upphävande av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel och om ikraftträdande och tillämpning av förordningen om hållbar användning av växtskyddsmedel.

2022/0196 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om hållbar användning av växtskyddsmedel och om ändring av förordning (EU) 2021/2115

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I fördraget föreskrivs att en hög hälsoskyddsnivå för människors hälsa och miljön ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder och att unionens miljöpolitik ska syfta till en hög skyddsnivå.

(2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG[3] inrättades en ram för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel genom att minska riskerna med och konsekvenserna av användningen av bekämpningsmedel för människors hälsa och miljön. Utvärderingen[4] av det direktivet visade att de övergripande målen inte har uppnåtts och att medlemsstaterna inte har genomfört det på ett tillfredsställande sätt. Denna slutsats bekräftades i rapporter från kommissionen till Europaparlamentet och rådet 2017[5] och 2020[6].

---

1 EUT C , , s. .

2 EUT C […], […], s. […].

3 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

4 [hänvisning ska införas].

5 Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas nationella handlingsplaner och om framstegen med genomförandet av direktiv 2009/128/EG om en hållbar användning av bekämpningsmedel (COM(2017) 587 final).

(3) I Europaparlamentets resolution av den 12 februari 2019 om genomförandet av direktiv 2009/128/EG om hållbar användning av bekämpningsmedel[7] konstaterades att unionen utan dröjsmål måste agera för att övergå till en mer hållbar användning av bekämpningsmedel, och kommissionen uppmanades att föreslå ett ambitiöst bindande mål för hela unionen för att minska användningen av bekämpningsmedel. Europaparlamentet upprepade sin begäran om bindande minskningsmål i sin resolution av den 20 oktober 2021 om en från jord till bord-strategi för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem[8].

(4) I en studie[9] från Europaparlamentets utredningstjänst (EPRS) 2018 konstaterades att framsteg hade gjorts i många medlemsstater, men att målen i direktiv 2009/128/EG hade uppnåtts i begränsad utsträckning. I en särskild rapport[10] från Europeiska revisionsrätten från 2020 om hållbar användning av växtskyddsmedel konstaterades att det har gjorts begränsade framsteg när det gäller att mäta och minska riskerna med användning av växtskyddsmedel och brister i den nuvarande unionsramen identifierades. Som konstateras i informationsrapporten om utvärderingen av direktiv 2009/128/EG[11] anser Europeiska ekonomiska och sociala kommittén också att det är nödvändigt att ompröva de krav, mål, villkor och tidsplaner som fastställs i de nationella handlingsplanerna.

(5) För att säkerställa att målen i unionens rättsliga ram för hållbar användning av växtskyddsmedel uppnås i full utsträckning måste den anpassas på så sätt att det fastställs tydligare och direkt tillämpliga bestämmelser för aktörerna. Dessutom bör vissa bestämmelser förtydligas, bland annat bestämmelserna om integrerat växtskydd, begränsningar av användning av växtskyddsmedel och kontroller av utrustning som används för spridning av växtskyddsmedel. Direktiv 2009/128/EG bör därför upphävas och ersättas med en förordning.

(6) Bestämmelserna om biocidprodukter fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012[12], och det planeras en utvärdering av den förordningen. Det bör därför inte införas några nya bestämmelser om användning av biocidprodukter i den här förordningen.

---

6 Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas erfarenheter av genomförandet av nationella mål som fastställts i deras nationella handlingsplaner och om framstegen när det gäller genomförandet av direktiv 2009/128/EG om en hållbar användning av bekämpningsmedel (COM(2020) 204 final).

7 P8_TA(2019)0082, den 12 februari 2019.

8 P9_TA(2021)0425, den 20 oktober 2021.

9 Europaparlamentets utredningstjänst, *Directive 2009/128/EC on the sustainable use of pesticides. European Implementation Assessment* (inte översatt till svenska), oktober 2018.

10 Europeiska revisionsrättens särskilda rapport 05/2020: *Hållbar användning av växtskyddsmedel: begränsade framsteg med att mäta och minska risker*, ISBN:978-92-847-4206-6, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2020.

11 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, *Evaluation on Directive on the Sustainable Use of Pesticides (Information report)* (inte översatt till svenska), antagen den 27 april 2021.

12 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

(7) I kommissionens meddelande Den europeiska gröna given[13] fastställs en färdplan med viktiga åtgärder, inklusive lagstiftning, för att avsevärt minska användningen av och riskerna med kemiska bekämpningsmedel. I jord till bord-strategin[14], EU:s strategi för biologisk mångfald 2030[15] och handlingsplanen för nollföroreningar[16] åtog sig kommissionen att agera för att minska den totala användningen av och riskerna med kemiska bekämpningsmedel med 50 % till 2030 och att minska användningen av farligare växtskyddsmedel (växtskyddsmedel som innehåller ett eller flera verksamma ämnen som godkänts som kandidatämnen för substitution i enlighet med artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009[17] och som förtecknas i del E i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011[18], eller som innehåller ett eller flera verksamma ämnen som förtecknas i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/408[19]) med 50 % till 2030. En hållbar användning av växtskyddsmedel bidrar också till att främja ekologiskt jordbruk och till att uppnå målet i jord till bord-strategin att minst 25 % av unionens jordbruksmark ska bestå av ekologisk odling 2030. Det stöder målen i EU:s strategiska ram för arbetsmiljö[20] och bidrar därigenom till genomförandet av princip 10 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter om en hälsosam, säker och välanpassad arbetsmiljö.

(8) Två europeiska medborgarinitiativ tar upp användning av bekämpningsmedel och uppmanar till ambitiösa minskningsmål. I initiativet*Förbjud glyfosat och skydda människor och miljön mot giftiga bekämpningsmedel*, som lämnades in till kommissionen den 6 oktober 2017, uppmanades kommissionen i initiativets tredje mål att ”fastställa bindande mål för hela EU om minskad användning av bekämpningsmedel i syfte att uppnå en framtid fri från bekämpningsmedel”. I sitt svar,

---

13 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

14 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem (COM(2020) 381 final).

15 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv (COM(2020) 380 final).

16 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark*, COM(2021) 400 final.

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

18 Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

19 Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/408 av den 11 mars 2015 om genomförande av artikel 80.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upprättande av en förteckning över kandidatämnen för substitution (EUT L 67, 12.3.2015, s. 18).

20 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2021-2027 – Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i ett föränderligt arbetsliv*, COM(2021) 323 final.

antaget den 12 december 2017, angav kommissionen att man skulle göra en ny bedömning av huruvida det finns behov av obligatoriska EU-omfattande mål för bekämpningsmedel. I initiativet *Rädda bin och bönder! För ett bivänligt jordbruk och en sund miljö* uppmanades kommissionen nyligen att föreslå rättsakter för att fasa ut syntetiska bekämpningsmedel, först de farligaste, inom EU:s jordbruk med 80 % fram till 2030 för att få ett jordbruk fritt från syntetiska bekämpningsmedel senast 2035. Initiativet hade den 30 september 2021 samlat över 1 miljon underskrifter, vilka för närvarande kontrolleras av medlemsstaternas myndigheter.

(9) I slutrapporten från konferensen om Europas framtid, som offentliggjordes den 9 maj 2022, uppmanar medborgarna i synnerhet unionen, när det gäller förslagen om jordbruk, livsmedelsproduktion, biologisk mångfald, ekosystem och föroreningar, att avsevärt minska användningen av kemiska bekämpningsmedel och gödselmedel i linje med de befintliga målen, samtidigt som man fortsätter att trygga livsmedelsförsörjningen och stöd till forskning för att utveckla mer hållbara och naturbaserade alternativ. Medborgarna efterlyser mer forskning och innovation, bland annat när det gäller tekniska lösningar för hållbar produktion, resistens hos växter och precisionsjordbruk, och mer kommunikation, rådgivningssystem och utbildning för och av jordbrukare. De uppmanar vidare unionen att skydda insekter, särskilt inhemska och pollinerande insekter[21].

(10) I sina slutsatser av den 19 oktober 2020[22] påpekade Europeiska unionens råd, som noterar kommissionens mål för en minskning av användningen av bekämpningsmedel i från jord till bord-strategin, att det för att uppnå dessa mål kommer att krävas insatser från medlemsstaterna och alla berörda parter samt ett intensivt samarbete och långtgående samråd. Rådet uppmanade också kommissionen att säkerställa att dessa mål är unionsmål som alla medlemsstater måste bidra till genom åtgärder på nationell nivå. I rådets slutsatser begärs att sådana mål ska fastställas med beaktande av det som redan uppnåtts liksom medlemsstaternas olika utgångslägen, omständigheter och förhållanden.

(11) Biologiska bekämpningsmedel är ett hållbart bekämpningsalternativ till användning av kemiska produkter för att bekämpa skadegörare. Såsom anges i rådets beslut (EU) 2021/1102[23] har biologiska bekämpningsmedel en allt större betydelse för hållbart jordbruk och skogsbruk och spelar en avgörande roll för ett framgångsrikt integrerat växtskydd och ekologiskt jordbruk. Tillgång till biologisk bekämpning underlättar omställningen från kemiska växtskyddsmedel. Jordbrukare bör uppmuntras att övergå till jordbruksmetoder med en låg andel insatsvaror, inklusive ekologiskt jordbruk. Det bör därför fastställas att medlemsstaterna ska utgå från begreppet biologisk bekämpning när de fastställer sina vägledande mål för att öka andelen grödor på vilka biologiska bekämpningsmedel används.

---

21 *Konferensen om Europas framtid – rapport om slutresultatet*, maj 2022, förslag 1 och 2, s. 43.

22 Bryssel den 19 oktober 2020, 12099/20.

23 Rådets beslut (EU) 2021/1102 av den 28 juni 2021 om en begäran till kommissionen att lägga fram en studie om unionens situation och alternativ i fråga om införsel, utvärdering, produktion, utsläppande på marknaden och användning av biologiska bekämpningsmedel som är ryggradslösa djur inom unionens territorium, och ett förslag, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien (EUT L 238, 6.7.2021, s. 81).

(12) Målet med jord till bord-strategin är att göra väsentliga framsteg när det gäller att minska användningen av kemiska växtskyddsmedel på ett sätt som är ekonomiskt hållbart. För att uppnå detta mål måste det fastställs kvantifierade mål på unionsnivå och i medlemsstaterna för att minska användningen av och riskerna med kemiska växtskyddsmedel och användningen av farligare växtskyddsmedel i syfte att övervaka framstegen. De nationella målen bör fastställas i nationell rätt så att tillräckliga framsteg och redovisningsskyldighet säkerställs när det gäller dessa mål. Dessa bindande nationella mål bör också uppnås av medlemsstaterna senast 2030. En minskad användning av kemiska växtskyddsmedel förväntas i hög grad bidra till att minska arbetsmiljöriskerna för yrkesmässiga användare.

(13) Med hänsyn till att medlemsstaterna tidigare har gjort framsteg i olika utsträckning och att det finns skillnader vad gäller intensiteten i användningen av bekämpningsmedel mellan medlemsstaterna måste medlemsstaterna medges en viss flexibilitet när det fastställer sina egna bindande nationella mål (*nationella minskningsmål för 2030*). Användningsintensitet mäts bäst genom att man dividerar den totala mängd verksamma ämnen som släpps ut på marknaden, och som därmed används, i form av växtskyddsmedel i en viss medlemsstat med den yta över vilken de verksamma ämnena spridits. Användningsintensitet vad gäller kemiska bekämpningsmedel, särskilt farligare bekämpningsmedel, är kopplad till större beroende av kemiska bekämpningsmedel, större risker för människors hälsa och för miljön och mindre hållbara jordbruksmetoder. Det är därför lämpligt att tillåta medlemsstaterna att ta hänsyn till en användningsintensitet av kemiska bekämpningsmedel som är lägre än unionsgenomsnittet när de fastställer sina nationella minskningsmål för 2030. Det är också lämpligt att begära att de tar hänsyn till en användningsintensitet av kemiska bekämpningsmedel som är högre än unionsgenomsnittet när de fastställer sina nationella minskningsmål för 2030. För att medlemsstaternas tidigare ansträngningar ska erkännas bör de dessutom även få beakta de framsteg som gjorts före antagandet av jord till bord-strategin när de fastställer sina nationella minskningsmål för 2030. Om medlemsstaterna däremot har ökat, eller bara i begränsad utsträckning minskat, användningen av och riskerna med kemiska växtskyddsmedel bör de i stället i ökad utsträckning bidra till att unionens minskningsmål för 2030 uppnås, samtidigt som de beaktar intensiteten i sin användning av bekämpningsmedel. För att säkerställa en rättvis och kollektiv insats för att uppnå unionsomfattande mål och en lämplig ambitionsnivå bör minimigränser fastställas för nationella minskningsmål för 2030. EU:s yttersta randområden, enligt förteckningen i artikel 349 i fördraget, ligger i Atlanten, Karibien och Indiska oceanen. På grund av permanenta begränsningar, såsom deras avlägsna belägenhet från den europeiska kontinenten, ökaraktär och höga exponering för klimatförändringar, bör medlemsstaterna få beakta de särskilda behoven i dessa områden när det gäller användning av växtskyddsmedel och åtgärder anpassade till särskilda klimatförhållanden och grödor. För att säkerställa en rättvis och kollektiv insats för att uppnå unionsomfattande mål bör en medlemsstat som når nivån på sitt nationella minskningsmål för 2030 före det året inte vara skyldig att göra ytterligare minskningsåtgärder, men den bör noga övervaka de årliga variationerna i användningen av och riskerna med kemiska växtskyddsmedel och användningen av farligare växtskyddsmedel för att säkerställa framsteg mot respektive nationellt minskningsmål för 2030. För öppenhetens skull bör medlemsstaternas svar på eventuella rekommendationer från kommissionen avseende de nationella målens ambitionsnivå och de årliga framsteg som görs med att uppnå målen vara offentligt tillgängliga.

(14) Medlemsstaterna bör utarbeta och offentliggöra nationella handlingsplaner. För att medlemsstaternas nationella handlingsplaner ska vara ändamålsenliga bör de innehålla kvantitativa mål, hänvisningar till de bindande nationella minskningsmålen för 2030 i nationell rätt, tillsammans med tillhörande vägledande mål i de nationella handlingsplanerna, åtgärder, tidsplaner och indikatorer för att minska riskerna med och konsekvenserna av användning av bekämpningsmedel för människors hälsa och för miljön. Detta kommer att möjliggöra ett strukturerat tillvägagångssätt när det gäller fastställande av kvantitativa mål, med en tydlig koppling till de nationella minskningsmålen för 2030. För att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning bör medlemsstaterna även vara skyldiga att varje år rapportera om målen och ange exakta kvantitativa uppgifter som rör efterlevnaden av bestämmelserna om användning, utbildning, spridningsutrustning och integrerat växtskydd.

(15) För att uppnå minskningsmålen för unionen (*unionens minskningsmål för 2030*) och de nationella minskningsmålen för 2030 måste tillgången till och användningen av biologiska bekämpningsmedel och andra icke-kemiska alternativ öka. Tillgång till sådana alternativ kommer att ge incitament till införande av metoder där skadegörare i mindre utsträckning bekämpas med bekämpningsmedel, till exempel ekologiskt jordbruk.

(16) Genomförandet av politik och åtgärder som rör hållbar användning av växtskyddsmedel påverkar miljön, folkhälsan och arbetsvillkoren. Medlemsstaterna bör därför se till att allmänheten och arbetsmarknadens parter ges tillräckliga möjligheter att delta i och rådfrågas om utarbetandet av respektive medlemsstats nationella handlingsplaner, i tillämpliga fall i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG[24].

(17) För att säkerställa att medlemsstaternas nationella handlingsplanerna är samstämmiga och komplementära med relaterad lagstiftning ska de beakta Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG[25], rådets direktiv 92/43/EEG[26], Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG[27], rådets direktiv 91/676/EEG[28], Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG[29], Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284[30] och förordning xxx/xxx om återställande av naturen [*hänvisning till den antagna akten ska föras in*] samt vara förenliga med de strategiska planer inom den

---

[24] Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

[25] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

[26] Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

[27] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

[28] Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

[29] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

[30] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

gemensamma jordbrukspolitiken som utarbetas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115[31].

(18) Ekonomiska instrument, bland annat de instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken som stöder jordbrukare, kan spela en avgörande roll för att uppnå de mål som rör hållbar användning av växtskyddsmedel, särskilt när det gäller att minska användningen av kemiska växtskyddsmedel. Medlemsstaterna måste i sina nationella strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken visa att deras genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken bidrar till och stöder annan relevant unionslagstiftning och dess mål, inklusive målen i denna förordning.

(19) För öppenhetens skull och i syfte att stimulera ökade framsteg måste medlemsstaternas framsteg mätas i förhållande till i vilken grad de uppnår de nationella minskningsmålen för 2030 och andra nationella vägledande minskningsmål. Detta bör göras på årsbasis med hjälp av årliga läges- och genomföranderapporter. För att övervaka graden av efterlevnad av denna förordning på ett enhetligt och lätt jämförbart sätt bör medlemsstaterna även inbegripa kvantitativa uppgifter som rör genomförandet av denna förordning när det gäller användning, utbildning, spridningsutrustning och integrerat växtskydd. För att kommissionen ska kunna uppmuntra framsteg när det gäller att uppnå de nationella minskningsmålen för 2030 och andra nationella vägledande minskningsmål, inklusive åtgärder som bidrar till att dessa mål uppnås, bör kommissionen analysera dessa framsteg och åtgärder vartannat år.

(20) För att skydda människors hälsa och miljön måste bekämpningen av skadegörare följa ett tillvägagångssätt för integrerat växtskydd som säkerställer noggranna överväganden av alla tillgängliga metoder som motverkar utvecklingen av populationer av skadegörare och samtidigt begränsar användningen av kemiska växtskyddsmedel till nivåer som är ekonomiskt och ekologiskt försvarbara och minimerar riskerna för människors hälsa och miljön. Integrerat växtskydd betonar odling av sunda grödor med minsta möjliga ingrepp i jordbruksekosystemen, uppmuntrar naturliga mekanismer för bekämpning av skadegörare och använder kemisk bekämpning endast när alla andra bekämpningsmetoder har uttömts. För att säkerställa att integrerat växtskydd införs på ett enhetligt sätt i praktiken måste det fastställas tydliga bestämmelser i denna förordning. För att kunna fullgöra skyldigheten att följa metoden för integrerat växtskydd bör en yrkesmässig användare överväga och införa alla metoder och all praxis som undviker användning av växtskyddsmedel Kemiska växtskyddsmedel bör endast användas när alla andra bekämpningsmetoder har uttömts. För att säkerställa och övervaka efterlevnaden av detta krav är det viktigt att de yrkesmässiga användarna dokumenterar skälen till att de använder växtskyddsmedel eller till att de vidtar andra åtgärder i linje med integrerat

[31] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

växtskydd samt de råd de fått från oberoende rådgivare till stöd för deras införande av integrerat växtskydd. Sådan dokumentation krävs också för flygbesprutning.

(21) För att undvika onödigt dubbelarbete bör kommissionen upprätta en standardförlaga för medlemsstaterna för att integrera de yrkesmässiga användarnas dokumentation av de åtgärder de vidtar i linje med integrerat växtskydd i de register som förs enligt artikel 67 i förordning (EG) nr 1107/2009.

(22) För att underlätta efterlevnaden av integrerat växtskydd måste det fastställas grödspecifika bestämmelser som en yrkesmässig användare ska följa när det gäller den särskilda gröda och region där den yrkesmässiga användaren bedriver sin verksamhet. Genom sådana bestämmelser bör kraven på integrerat växtskydd omsättas i verifierbara kriterier som gäller den särskilda grödan. För att säkerställa att de grödspecifika bestämmelserna är förenliga med kraven vad gäller integrerat växtskydd bör det fastställas närmare bestämmelser om vad de bör innehålla, och kommissionen bör kontrollera hur de utarbetas, genomförs och efterlevs i praktiken.

(23) För att kontrollera de yrkesmässiga användarnas efterlevnad av integrerat växtskydd bör det upprätthållas ett elektroniskt register över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel i syfte att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna om integrerat växtskydd i denna förordning och att stödja utvecklingen av unionens politik. Tillgång till registret bör också beviljas nationella statistikmyndigheter för utveckling, framställning och spridning av officiell statistik i enlighet med kapitel V i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009[32]. I detta register bör alla förebyggande åtgärder som vidtagits eller ingrepp som gjorts samt skälen till dessa åtgärder eller ingrepp dokumenteras. På så sätt kommer de behöriga myndigheterna att få den information som krävs för att kontrollera huruvida en yrkesmässig användare har följt en beslutsprocess i enlighet med integrerat växtskydd före beslutet om vilka specifika förebyggande åtgärder som ska vidtas eller vilka specifika ingrepp som ska göras. Registret bör också innehålla uppgifter om den årliga rådgivning som krävs till stöd för integrerat växtskydd i syfte att kontrollera att det görs en sådan strategisk långtidsplanering när det gäller integrerat växtskydd.

(24) För att säkerställa att växtskyddsmedel och tillhörande spridningsutrustning används på ett sätt som skyddar människors hälsa och miljön måste det föreskrivas allmänna krav för yrkesmässiga användare när det gäller den utbildning som krävs för användning av vissa växtskyddsmedel eller viss spridningsutrustning, användning av farligare växtskyddsmedel och efterlevnad av kraven på kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning.

(25) Användningen av växtskyddsmedel kan ha särskilt negativa effekter i vissa områden som ofta används av allmänheten eller av sårbara grupper, samhällen där människor bor och arbetar och ekologiskt känsliga områden, såsom Natura 2000-områden som

---

[32] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program(EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

skyddas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG[33] och rådets direktiv 92/43/EEG[34]. Om växtskyddsmedel används i områden som utnyttjas av allmänheten är sannolikheten hög att människor utsätts för dessa växtskyddsmedel. För att skydda människors hälsa och miljön bör därför användning av växtskyddsmedel i känsliga områden och inom tre meters avstånd från sådana områden förbjudas. Undantag från förbudet bör endast medges på vissa villkor i varje enskilt fall.

(26) Vattenmiljön och dricksvattentäkter är särskilt känsliga för växtskyddsmedel. För att skydda vattenmiljön bör därför användning av växtskyddsmedel i och kring ytvattenområden förbjudas. Medlemsstaterna bör ha lämpliga åtgärder för att undvika försämring av ytvatten, grundvatten, kustvatten och havsvatten och möjliggöra att en god status på ytvatten och grundvatten kan uppnås i syfte att skydda vattenmiljön och dricksvattentäkter från påverkan av växtskyddsmedel. Det är dessutom viktigt att de yrkesmässiga användarna har fått utbildning i hur man minimerar eller undviker spridning av vissa växtskyddsmedel som klassificeras under beteckningarna ”skadliga långtidseffekter för vattenlevande organismer”, ”mycket giftigt för vattenlevande organismer med långtidseffekter” eller ”giftigt för vattenlevande organismer med långtidseffekter”. Det är också viktigt att de yrkesmässiga användarna har fått utbildning när det gäller vikten av att ge företräde för växtskyddsmedel med låg risk eller icke-kemiska alternativ, användning av teknik för att minska vindavdrift och riskreducerande åtgärder.

(27) Med precisionsjordbruk avses jordbrukssystem där odlingen noga anpassas till lokala förhållanden, exempelvis inom olika jordlotter. Tillämpningen av befintlig teknik, inbegripet användningen av unionens rymddata och rymdtjänster (Galileo och Copernicus), har potential att avsevärt minska användningen av bekämpningsmedel. Det måste därför föreskrivas en lagstiftningsram som ger incitament till utveckling av precisionsjordbruk. Spridning av växtskyddsmedel från luftfartyg, till exempel spridning genom flygplan, helikoptrar och drönare, är i regel mindre exakt än andra spridningsmetoder och kan därför leda till negativa konsekvenser för människors hälsa och miljön. Flygbesprutning bör därför förbjudas, med begränsade undantag i varje enskilt fall när det leder till mindre negativa konsekvenser för människors hälsa och miljön än alternativa spridningsmetoder eller när det inte finns någon fungerande alternativ spridningsmetod. Det är också nödvändigt att dokumentera antalet flygbesprutningar som görs på grundval av tillstånd som beviljas för flygbesprutning så att man har tydliga uppgifter om hur många flygbesprutningar enligt beviljade tillstånd som faktiskt gjordes.

(28) Det är emellertid sannolikt att vissa obemannade luftfartyg (inklusive drönare) kommer att möjliggöra riktad flygbesprutning av växtskyddsmedel. Sådana obemannade luftfartyg kommer sannolikt att bidra till att minska användningen av växtskyddsmedel tack vare riktad spridning och därmed bidra till att minska riskerna

---

[33] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

[34] Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

för människors hälsa och miljön jämfört med användning av markbaserad spridningsutrustning. I denna förordning bör det därför fastställas kriterier för undantag från förbudet mot flygbesprutning för vissa obemannade luftfartyg. Det är också lämpligt att senarelägga tillämpningen av detta undantag med tre år med tanke på den vetenskapliga osäkerhet som nu råder.

(29) Hantering av växtskyddsmedel, inklusive lagring, utspädning och blandning av sådana produkter, rengöring av spridningsutrustning efter användning, återvinning och bortskaffande av vätskor som finns kvar i tanken och bortskaffande av tomma förpackningar och rester av växtskyddsmedel medför särskilda exponeringsrisker för människor och miljön. Det bör därför föreskrivas särskilda åtgärder som rör sådana moment. I den mån användning, lagring och bortskaffande av växtskyddsmedel kräver att minimikraven för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen uppfylls har de kraven fastställts i bl.a. rådets direktiv 89/391/EEG[35], rådets direktiv 89/656/EEG[36], rådets direktiv 98/24/EG[37], Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG[38] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/104/EG[39].

(30) Med hänsyn till vikten av rådgivning om användningen av växtskyddsmedel som ett sätt att stödja deras användning på ett sätt som skyddar människors hälsa och miljön i linje med integrerat växtskydd är det viktigt att rådgivarna är tillräckligt utbildade.

(31) Försäljningen av ett växtskyddsmedel är en viktig del i distributionskedjan, eftersom den gör det möjligt för distributörerna att lämna nödvändig information till stöd för en korrekt användning av växtskyddsmedlet. Köparen eller slutanvändaren bör vid tidpunkten för försäljning ha tillgång till särskilda rådgivning om säkerhetsinstruktioner som rör människors hälsa och miljön så att frågor kan besvaras för att underlätta en korrekt användning av det berörda växtskyddsmedlet. Icke-yrkesmässiga användare bör vid försäljningsstället ha tillgång till allmän information om säker användning, hantering och lagring av växtskyddsmedel och om bortskaffande av förpackningar för sådana produkter, eftersom dessa användare i regel inte har samma praktiska kunskap som yrkesmässiga användare.

(32) Det är viktigt att medlemsstaterna upprättar och upprätthåller system för grundutbildning och vidareutbildning för distributörer, rådgivare och yrkesmässiga användare av växtskyddsmedel samt certifieringssystem för dokumentation av sådan

---

35 Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 29.6.1989, s. 1).

36 Rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (tredje särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EG) (EGT L 393, 30.12.1989, s. 18).

37 Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 131, 5.5.1998, s. 11).

38 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).

39 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/104/EG av den 16 september 2009 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EUT L 260, 3.10.2009, s. 5).

utbildning så att det säkerställs att dessa aktörer är fullt medvetna om potentiella risker för människors hälsa och miljön och om lämpliga åtgärder för att minska dessa risker så mycket som möjligt. Utbildningen för rådgivare bör vara mer omfattande än för distributörer och yrkesmässiga användare, eftersom de måste kunna bidra till ett korrekt genomförande av integrerat växtskydd och grödspecifika bestämmelser. Användning eller inköp av växtskyddsmedel som godkänts för yrkesmässig användning måste begränsas till personer som har ett utbildningsbevis. För att säkerställa en säker användning av växtskyddsmedel för människors hälsa och miljön bör dessutom distributörerna vara skyldiga att ge både yrkesmässiga och icke-yrkesmässiga köpare av växtskyddsmedel produktspecifik information vid försäljningsstället.

(33) För att säkerställa ett planerat tillvägagångssätt när det gäller metoder för bekämpning av skadegörare under flera odlingssäsonger i syfte att minimera användningen av kemiska växtskyddsmedel så mycket som möjligt och för att säkerställa ett korrekt genomförande av integrerat växtskydd bör de yrkesmässiga användarna vara skyldiga att regelbundet rådfråga utbildade, oberoende växtskyddsrådgivare så att växtskyddsmedel bara används som en sista utväg.

(34) Med hänsyn till de risker för människors hälsa och miljön som användning av växtskyddsmedel kan utgöra bör allmänheten ha tillgång till bättre information om de sammantagna konsekvenserna av användningen av sådana produkter genom medvetandehöjande program, information som lämnas via distributörer och andra lämpliga åtgärder.

(35) För att bättre förstå trender som rör akuta förgiftningar och kronisk förgiftning till följd av att människor exponeras för växtskyddsmedel bör information om sådana framsteg sammanställas av varje medlemsstat. Kommissionen bör också övervaka de allmänna framstegen på unionsnivå.

(36) För att minimera växtskyddsmedels negativa konsekvenser för människors hälsa och miljön måste det föreskrivas system för regelbunden teknisk kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning. Med tanke på de potentiella minskade konsekvenserna av spridningsutrustning i yrkesmässig användning som används i mycket låg utsträckning bör medlemsstaterna också få fastställa mindre stränga kontrollkrav och föreskriva andra kontrollintervaller för sådan utrustning. Med anledning av den relativt låga kostnaden för inköp av ny handhållen spridningsutrustning och ryggburna sprutor jämfört med kostnaderna för kontroll bör det dessutom föreskrivas en möjlighet till nationella undantag från den obligatoriska kontrollen av sådan utrustning, med förbehåll för att det görs en riskbedömning som omfattar de risker för människors hälsa och miljön som sådan utrustning utgör. Den bedömningen bör inbegripa en uppskattning av i vilken utsträckning utrustningen används. För att säkerställa efterlevnad av kontrollkraven är det nödvändigt att kräva att varje medlemsstat upprättar ett register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning och hålla registret uppdaterat. Eftersom viss spridningsutrustning saknar unik identitetsbeteckning måste det föreskrivas bestämmelser om tillhandahållande av en unik identitetsbeteckning för sådan spridningsutrustning så att det säkerställs att all utrustning identifieras fysiskt.

(37) För att övervaka de framsteg som görs när det gäller att minska risker och negativa effekter för människors hälsa och miljön vid användning av växtskyddsmedel är det nödvändigt att fortsätta att använda det system med harmoniserade riskindikatorer som fastställs i direktiv (EU) 2009/128/EG.

(38) Statistiska uppgifter om växtskyddsmedel som samlats in i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1185/2009[40] bör användas vid beräkningen av dessa harmoniserade riskindikatorer och framstegen mot att uppnå bindande unionsmål och nationella mål på grundval av från jord till bord-strategin. Eftersom användningen av bekämpningsmedel varierar från år till år, särskilt beroende på vädret, är en treårig referensperiod lämplig för att beakta sådana variationer. Referensperioden för beräkning av de harmoniserade riskindikatorerna 1 och 2 är 2011–2013, eftersom det var den första treårsperiod för vilken kommissionen tog emot uppgifter enligt förordning (EG) nr 1185/2009, vilket sammanföll med ikraftträdandet av direktiv 2009/128/EG. Referensperioden för beräkning av framstegen med att uppnå unionens minskningsmål för 2030 är 2015–2017, eftersom det var de tre senaste åren för vilka uppgifter var tillgängliga när jord till bord-strategin tillkännagavs. Referensperioden för beräkning av den nya harmoniserade riskindikatorn 2a är 2022–2024, eftersom det kommer att vara den första treårsperiod för vilken uppgifter om behandlade områden enligt varje godkännande vid nödsituationer på växtskyddsområdet kommer att finnas tillgängliga.

(39) De enda tillförlitliga statistiska uppgifter om saluföring och användning av växtskyddsmedel som för närvarande finns tillgängliga på unionsnivå är statistik över mängder verksamma ämnen i växtskyddsmedel som släppts ut på marknaden samt uppgifter om antalet godkännanden vid nödsituationer på växtskyddsområdet som beviljats enligt förordning (EG) nr 1107/2009. Denna statistik används vid beräkningen av de harmoniserade riskindikatorerna 1 och 2 enligt direktiv 2009/128/EG och vid beräkningen av framsteg med att uppnå unionens bindande minskningsmål för 2030 och de nationella minskningsmålen för 2030 på grundval av jord till bord-strategin. Den nya harmoniserade riskindikatorn 2a kommer att beräknas med hjälp av statistik över antalet godkännanden vid nödsituationer på växtskyddsområdet, egenskaperna hos de verksamma ämnena i de växtskyddsmedel som omfattas av dessa godkännanden samt de områden som behandlats enligt dessa godkännanden i syfte att bättre kvantifiera de risker som godkännanden vid nödsituationer på växtskyddsområdet medför.

(40) Av öppenhetsskäl och för att säkerställa ett enhetligt genomförande av alla medlemsstater bör metoden för beräkning av framstegen med att uppnå de två unionsmålen och de två nationella minskningsmålen för 2030 och metoden för beräkning av de harmoniserade riskindikatorerna på unionsnivå och nationell nivå fastställas i bilagan till denna förordning.

(41) I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 framhålls behovet av skyndsamma åtgärder för att skydda den biologiska mångfalden. Det finns belägg för en omfattande minskning av antalet arter, särskilt insekter och pollinatörer, i unionen. Förlusten av biologisk mångfald beror bland annat på användningen av växtskyddsmedel, samtidigt som medlemsstaternas åtgärder inom ramen för de befintliga unionspolitiska instrumenten ännu inte har kunnat hejda denna utveckling mot förlust av biologisk mångfald. Det är därför viktigt att säkerställa att växtskyddsmedel används på ett sätt

[40] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1185/2009 av den 25 november 2009 om statistik om bekämpningsmedel (EUT L 324, 10.12.2009, s. 1).

som minskar risken att de leder till skadliga effekter på vilda djur och växter genom ett antal åtgärder som omfattar utbildning, kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning och skydd av vattenmiljön och känsliga områden.

(42) För att underlätta kommunikationen mellan kommissionen och de behöriga myndigheter som ansvarar för genomförandet av denna förordning på nationell nivå bör medlemsstaterna informera kommissionen om vilka behöriga myndigheter de har utsett enligt denna förordning.

(43) För att säkerställa efterlevnaden av de skyldigheter som anges i denna förordning bör medlemsstaterna fastställa bestämmelser om tillämpliga sanktioner vid överträdelser av denna förordning och säkerställa att dessa bestämmelser efterlevs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Det är också viktigt att föreskriva att medlemsstaternas kostnader i samband med att de fullgör skyldigheterna enligt denna förordning ska ersättas genom uttag av avgifter i syfte att säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillräckliga finansiella resurser.

(44) Eftersom målen i denna förordning, nämligen att skydda människors hälsa och miljön från risker och konsekvenser i samband med användning av växtskyddsmedel samt att uppnå målen i jord till bord-strategin och i EU:s strategi för biologisk mångfald, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den omfattning i vilken växtskyddsmedel används och komplexiteten och effekterna av de riskprofiler som är förbundna med dem, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(45) Verksamhet som utförs av de behöriga myndigheterna, eller av andra organ eller fysiska personer till vilka uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen har delegerats, för att kontrollera att aktörerna följer denna förordning regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625[41], förutom när det gäller kontroll av utrustning som används för att applicera växtskyddsmedel. I den här förordningen behöver det därför bara föreskrivas kontroller och revisioner när det gäller kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning.

(46) För att beakta den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör kommissionen tilldelas befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget med avseende på ändring av bestämmelserna om de yrkesmässiga användarnas och rådgivarnas skyldigheter i samband med integrerat växtskydd, kontroll av spridningsutrustning i

---

41 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

yrkesmässig användning, beräkning av de harmoniserade riskindikatorerna, de uppgifter som ska tillhandahållas i årliga läges- och genomföranderapporter och formuläret för anmälan som rör spridningsutrustning samt bilagorna II, III, IV, V och VI. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget bör också tilldelas kommissionen med avseende på komplettering av denna förordning genom fastställande av exakta kriterier som rör vissa faktorer som gäller obemannade luftfartyg, när den tekniska och vetenskapliga utvecklingen gör det möjligt att utarbeta sådana exakta kriterier. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016[42]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(47) För att bedöma om målen i denna förordning uppnås på ett ändamålsenligt och effektivt sätt och om förordningen är samstämmig, fortfarande är relevant och ger ett mervärde på unionsnivå bör kommissionen göra en utvärdering av förordningen.

(48) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i denna förordning när det gäller de uppgifter som de yrkesmässiga användarna ska föra in i det elektroniska registret över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel, de behöriga myndigheternas sammanfattning och analys av informationen i det registret samt tillhandahållandet av information om akuta förgiftningar och kronisk förgiftning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[43] .

(49) Medlemsstaternas genomförande av den här förordningen kommer att leda till nya och ökade skyldigheter för jordbrukare och andra användare av bekämpningsmedel. Vissa av dem utgör föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt förteckningen i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115[44], som jordbrukarna i enlighet med den förordningen måste uppfylla för att få stöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken, medan andra krav, som går utöver de obligatoriska kraven, kan belönas med ytterligare stöd inom ramen för frivilliga system såsom miljösystem i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) 2021/2115. Enligt artikel 31.5 a och b och artikel 70.3 a

---

42 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

43 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

44 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

och b i förordning (EU) 2021/2115 är finansiering inom den gemensamma jordbrukspolitiken endast tillgänglig för metoder som införs enligt ett miljösystem eller ett jordbruks-, miljö- och klimatåtagande som går utöver de tillämpliga föreskrivna verksamhetskrav och normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som fastställs enligt den förordningen och de tillämpliga minimikraven för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel, djurskydd och andra tillämpliga obligatoriska krav som fastställs i nationell rätt och unionsrätten. Eftersom jordbrukarna och andra användare måste få ekonomiskt stöd i sin omställning till en mer hållbar användning av bekämpningsmedel måste förordning (EU) 2021/2115 ändras så att finansiering avseende krav som införs i enlighet med den här förordningen möjliggörs under en övergångsperiod. Denna särskilda möjlighet för medlemsstaterna att tillhandahålla kompletterande finansiering för åtgärder som vidtas för genomförandet av den här förordningen bör gälla alla skyldigheter för jordbrukare och andra användare som följer av tillämpningen av förordningen, inklusive obligatoriska jordbruksmetoder som åläggs genom grödspecifika bestämmelser för integrerat växtskydd. I enlighet med artikel 73.5 i förordning (EU) 2021/2115 får jordbrukare beviljas stöd för sådana investeringar som görs i syfte att uppfylla nya krav enligt unionsrätten i högst 24 månader från och med den dag då de blev obligatoriska för jordbruksföretaget. På samma sätt bör en längre övergångsperiod fastställas för investeringar som uppfyller krav som åläggs jordbrukare i enlighet med den här förordningen. Förordning (EU) 2021/2115 bör därför ändras i enlighet med detta.

(50) Tillämpningen av denna förordning bör senareläggas så att de behöriga myndigheterna och aktörerna kan förbereda sig för de krav som införs genom förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs bestämmelser om hållbar användning av växtskyddsmedel genom bestämmelser om fastställande, och uppnående senast 2030, av minskningsmål för användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel, fastställande av krav för användning, lagring, försäljning och bortskaffande av växtskyddsmedel och för spridningsutrustning samt bestämmelser om utbildning och medvetandehöjande åtgärder och om genomförande av integrerat växtskydd.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska gälla sådana produkter, i den form som de tillhandahålls användaren, som består av eller innehåller verksamma ämnen, skyddsämnen eller synergister och är avsedda för någon av följande användningar:

a) Att skydda växter eller växtprodukter mot alla skadegörare och förhindra angrepp av sådana, såvida inte huvudsyftet med dessa produkter anses ha att göra med hygien snarare än skydd av växter eller växtprodukter.

b) Att påverka växternas livsprocesser, t.ex. ämnen som påverkar deras växande på ett annat sätt än som näringsämne eller växtbiostimulant.

c) Att bevara växtprodukters hållbarhet, om dessa ämnen och produkter inte omfattas av särskilda unionsbestämmelser om konserveringsmedel.

d) Att förstöra oönskade växter eller växtdelar, utom alger såvida inte produkterna används i jord eller i vatten för att skydda växter.

e) Att hålla tillbaka eller förhindra oönskad tillväxt av växter, utom alger såvida inte produkterna används i jord eller i vatten för att skydda växter.

Dessa produkter kallas nedan växtskyddsmedel.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kemiskt växtskyddsmedel*: växtskyddsmedel som innehåller ett kemiskt verksamt ämne, utom växtprodukter där naturliga metoder av biologiskt ursprung eller ämnen som är identiska med dem används, till exempel mikroorganismer, semiokemikalier, extrakt av växtprodukter enligt definitionen i artikel 3.6 i förordning (EG) nr 1107/2009, eller ryggradslösa makroorganismer.

2. *växtskyddsmedel med låg risk*: växtskyddsmedel som godkänts i enlighet med artikel 47.1 i förordning (EG) nr 1107/2009.

3. *kemiskt verksamt ämne*: annat verksamt ämne än en mikroorganism, en semiokemikalie eller ett extrakt från en växtprodukt enligt definitionen i artikel 3.6 i förordning (EG) nr 1107/2009.

4. *biologisk mångfald*: biologisk mångfald enligt definitionen i artikel 3.29 i förordning (EG) nr 1107/2009.

5. *farligare växtskyddsmedel*: växtskyddsmedel som innehåller ett eller flera verksamma ämnen som godkänts som kandidatämnen för substitution i enlighet med artikel 24 i förordning (EG) nr 1107/2009 och som förtecknas i del E i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011, eller som innehåller ett eller flera verksamma ämnen som förtecknas i bilaga till genomförandeförordning (EU) 2015/408.

6. *utnyttjad jordbruksareal*: utnyttjad jordbruksareal enligt definitionen i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1091[45].

[45] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1091 av den 18 juli 2018 om integrerad statistik över jordbruksföretag och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1166/2008 och (EU) nr 1337/2011 (EUT L 200, 7.8.2018, s. 1).

7. *yrkesmässig användare*: person som använder ett växtskyddsmedel i sin yrkesutövning.

8. *distributör*: person som gör ett växtskyddsmedel tillgängligt på marknaden, inbegripet grossist, leverantör eller detaljhandlare.

9. *rådgivare*: person som ger råd om integrerat växtskydd och säker användning av växtskyddsmedel, inom ramen för sin yrkesverksamhet eller en kommersiell tjänst, inbegripet privata och offentliga rådgivningstjänster.

10. *spridningsutrustning*: all utrustning som man vid tidpunkten för tillverkningen rimligen kan förutse kommer att användas för spridning av ett växtskyddsmedel, inklusive tillbehör som är väsentliga för att utrustningen faktiskt ska fungera, med undantag av utrustning avsedd för sådd eller plantering av förökningsmaterial som behandlats med växtskyddsmedel.

11. *spridningsutrustning i yrkesmässig användning*: något av följande:

    a) spridningsutrustning som används av en yrkesmässig användare för spridning av växtskyddsmedel.

    b) spridningsutrustning med horisontella eller vertikala bommar eller fruktodlingssprutor med fläktspridning, oavsett om den används för spridning av växtskyddsmedel eller inte.

12. *flygbesprutning*: spridning av ett växtskyddsmedel från ett luftfartyg.

13. *obemannat luftfartyg*: alla luftfartyg som fungerar eller är konstruerade för att fungera självständigt eller fjärrstyras utan pilot ombord.

14. *växtskyddsmedel som godkänts för yrkesmässig användning*: växtskyddsmedel som endast godkänts för yrkesmässiga användare i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1107/2009.

15. *integrerat växtskydd*: noga övervägande av alla tillgängliga metoder som motverkar utvecklingen av populationer av skadegörare och samtidigt begränsar användningen av kemiska växtskyddsmedel till nivåer som är ekonomiskt och ekologiskt försvarbara och minimerar riskerna för människors hälsa och miljön.

16. *känsligt område*: något av följande:

    a) område som används av allmänheten, till exempel offentliga parker och trädgårdar, fritids- eller idrottsanläggningar eller offentliga leder.

    b) område som främst används av en känslig befolkningsgrupp enligt definitionen i artikel 3.14 i förordning (EG) nr 1107/2009.

    c) bebyggelse (samhällen där människor bor och arbetar), definierat som nivå 1 (artificiella ytor) i klassificeringen av marktäckning (ej nivå 2–1.2: Industri-, handels- och transportenheter eller nivå 2–1.3: Gruvor, avstjälpningsplatser och

byggarbetsplatser) i Europeiska miljöbyråns mest uppdaterade system för samordning av miljöinformation (Corine)[46].

d) stadsområde som täcks av ett vattendrag eller en vattensamling.

e) icke-produktiva arealer enligt definitionen i EU:s normer för jordbrukshävd och goda miljöförhållanden (GAEC-normerna), GAEV-norm 8 i bilaga III till förordning (EU) 2021/2115.

f) ekologiskt känsligt område, vilket innebär något av följande:

i) alla skyddade områden enligt direktiv 2000/60/EG, inklusive eventuella säkerhetszoner, och ändringar av dessa områden till följd av resultaten av riskbedömningen för uttagspunkter för dricksvatten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184[47].

ii) områden av gemenskapsintresse i den lista som avses i artikel 4.2 i direktiv 92/43/EEG, särskilda bevarandeområden som utsetts i enlighet med artikel 4.4 i samma direktiv, särskilda skyddsområden som klassificerats i enlighet med artikel 4 i direktiv 2009/147/EG samt alla andra skyddade områden på nationell, regional eller lokala nivå som medlemsstaterna har rapporterat till registret över nationellt utsedda skyddade områden (CDDA).

iii) alla områden för vilka det genom den övervakning av pollinatörer som genomförs i enlighet med artikel 17.1 f i förordning xxx/xxx [*hänvisning till den antagna akten ska införas*] fastställs att de hyser en eller flera arter av pollinatörer som klassificeras som utrotningshotade i de europeiska rödlistorna.

17. *karantänskadegörare*: karantänskadegörare enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031[48].

18. *invasiv främmande art*: en invasiv främmande art enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014[49].

19. *ytvatten*: ytvattenförekomst enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2000/60/EG.

20. *grundvatten*: grundvattenförekomst enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2000/60/EG.

---

46 Se *CORINE Land Cover nomenclature conversion to Land Cover Classification system* (https://land.copernicus.eu/user-corner/technical-library/corine-land-cover-nomenclature-guidelines/html) och *CORINE Land Cover (CLC) inventory* (CORINE Land Cover — Copernicus Land Monitoring Service).

47 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1).

48 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

49 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

21. *riskindikator*: mått som anger den relativa förändringen av de risker för människors hälsa eller miljön som förknippas med användning av växtskyddsmedel, beräknad i enlighet med den metod som anges i bilaga VI.

22. *icke-kemiska metoder*: alternativ till kemiska växtskyddsmedel.

23. *biologisk bekämpning*: bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter med hjälp av naturliga metoder av biologiskt ursprung eller ämnen som är identiska med dem, t.ex. mikroorganismer, semiokemikalier, extrakt av växtprodukter enligt definitionen i artikel 3.6 i förordning (EG) nr 1107/2009, eller ryggradslösa makroorganismer.

KAPITEL II

MINSKNINGSMÅL FÖR KEMISKA VÄXTSKYDDSMEDEL

Artikel 4

Unionens minskningsmål för kemiska växtskyddsmedel för 2030

1. Varje medlemsstat ska genom att anta och uppnå nationella mål i enlighet med artikel 5 bidra till att senast 2030 uppnå en minskning på 50 % på unionsnivå dels av användningen av och riskerna med kemiska växtskyddsmedel (*unionens minskningsmål 1 för 2030*), dels av användningen av farligare växtskyddsmedel (*unionens minskningsmål 2 för 2030*), i förhållande till genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017 (tillsammans kallade *unionens minskningsmål för 2030*).

2. Kommissionen ska varje år beräkna framstegen med att uppnå unionens minskningsmål för 2030 i enlighet med den metod som anges i bilaga I.

Artikel 5

Medlemsstaternas minskningsmål för kemiska växtskyddsmedel för 2030

1. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet – sex månader efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*] ska varje medlemsstat anta nationella mål i sin nationella lagstiftning för att senast 2030 uppnå en minskning som fastställts i enlighet med denna artikel, från genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017, av följande:

   a) Användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel enligt definitionen i bilaga I (*nationellt minskningsmål 1 för 2030*).

   b) Användning av farligare växtskyddsmedel enligt definitionen i bilaga I (*nationellt minskningsmål 2 för 2030*).

   I denna förordning benämns de två nationella minskningsmål som anges i punkt 1 a och b tillsammans ”*nationella minskningsmål för 2030*”.

2. Kommissionen ska varje år beräkna varje medlemsstats framsteg med att uppnå de nationella minskningsmålen för 2030 i enlighet med den metod som anges i bilaga I.

3. Varje medlemsstat ska uppnå de mål som anges i punkt 1 senast 2030. En medlemsstat som når en nivå som motsvarar ett av sina nationella minskningsmål för 2030 före 2030 ska inte vara skyldig att göra ytterligare minskningsåtgärder. Den ska

övervaka de årliga fluktuationerna för att upprätthålla de framsteg som gjorts i förhållande till det nationella minskningsmålet för 2030.

4. Om inte annat följer av punkterna 5–8 ska de nationella minskningsmålen för 2030 fastställas till en sådan nivå att minskningen från genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017 till år 2030 i den berörda medlemsstaten blir minst 50 %.

5. En medlemsstat får sänka sitt nationella mål för användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel enligt punkt 4 till en procentsats som utgör ett medelvärde av det värde som avser intensitet enligt andra stycket i denna punkt och det värde som avser användning och risker enligt tredje stycket i denna punkt. Om den procentsatsen är högre än 50 % ska medlemsstaten höja sitt nationella mål till den procentsatsen.

   Det värde som avser intensitet ska vara följande:

   a) 35 %, om en medlemsstats viktade intensitet vad gäller användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel i genomsnitt under åren 2015, 2016 och 2017 är mindre än 70 % av genomsnittet i unionen.

   b) 50 %, om en medlemsstats viktade intensitet vad gäller användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel i genomsnitt under åren 2015, 2016 och 2017 är mellan 70 % och 140 % av genomsnittet i unionen.

   c) 65 %, om en medlemsstats viktade intensitet vad gäller användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel i genomsnitt under åren 2015, 2016 och 2017 är mer än 140 % av genomsnittet i unionen.

   Det värde som avser användning och risker ska vara följande:

   a) Om en medlemsstat har uppnått en större minskning av användningen av och riskerna med kemiska växtskyddsmedel än genomsnittet i unionen mellan genomsnittet för åren 2011, 2012 och 2013 och genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017, ett värde som fastställs genom att man med utgångspunkt i värdet på 50 % drar ifrån skillnaden mellan den minskning som uppnåtts och den genomsnittliga minskningen i unionen.

   b) Om en medlemsstat har ökat användningen av och risken med kemiska växtskyddsmedel eller har gjort en mindre minskning än genomsnittet i unionen från genomsnittet för åren 2011, 2012 och 2013 till genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017, ett värde som fastställs genom att man med utgångspunkt i värdet på 50 % lägger till skillnaden mellan den minskning eller eventuella ökning som uppnåtts och den genomsnittliga minskningen i unionen, men utan att överstiga 70 %.

   I denna punkt avses med ”viktad intensitet vad gäller användning av och risker med kemiska växtskyddsmedel” ett värde som motsvarar antalet kilogram kemiska verksamma ämnen i växtskyddsmedel som säljs varje år i en medlemsstat, viktat enligt deras faroviktning enligt rad iii) i tabellen i bilaga I, dividerat med antalet hektar utnyttjad jordbruksareal i den medlemsstaten.

6. En medlemsstat får sänka sitt nationella mål för användning av farligare kemiska växtskyddsmedel enligt punkt 4 till en procentsats som utgör ett medelvärde av det värde som avser intensitet enligt andra stycket i denna punkt och det värde som avser användning enligt tredje stycket i denna punkt. Om den procentsatsen är högre än 50 % ska medlemsstaten höja sitt nationella mål till den procentsatsen.

Det värde som avser intensitet ska vara följande:

a) 35 %, om en medlemsstats intensitet vad gäller användning av farligare växtskyddsmedel i genomsnitt under åren 2015, 2016 och 2017 är mindre än 70 % av genomsnittet i unionen.

b) 50 %, om en medlemsstats intensitet vad gäller användning av farligare växtskyddsmedel i genomsnitt under åren 2015, 2016 och 2017 är mellan 70 % och 140 % av genomsnittet i unionen.

c) 65 %, om en medlemsstats intensitet vad gäller användning av farligare växtskyddsmedel i genomsnitt under åren 2015, 2016 och 2017 är mer än 140 % av genomsnittet i unionen.

Det värde som avser användning ska vara följande:

a) Om en medlemsstat har uppnått en större minskning av användningen av farligare växtskyddsmedel än genomsnittet i unionen mellan genomsnittet för åren 2011, 2012 och 2013 och genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017, ett värde som fastställs genom att man med utgångspunkt i värdet på 50 % drar ifrån skillnaden mellan den minskning som uppnåtts och den genomsnittliga minskningen i unionen.

b) Om en medlemsstat har ökat användningen av farligare växtskyddsmedel eller har gjort en mindre minskning än genomsnittet i unionen från genomsnittet för åren 2011, 2012 och 2013 till genomsnittet för åren 2015, 2016 och 2017, ett värde som fastställs genom att man med utgångspunkt i värdet på 50 % lägger till skillnaden mellan den minskning eller eventuella ökning som uppnåtts och den genomsnittliga minskningen i unionen, men utan att överstiga 70 %.

I denna punkt avses med ”intensitet vad gäller användning av farligare växtskyddsmedel” ett värde som motsvarar antalet kilogram kemiska verksamma ämnen i farligare växtskyddsmedel som säljs varje år i den berörda medlemsstaten, dividerat med antalet hektar utnyttjad jordbruksareal i den medlemsstaten.

7. Medlemsstater med yttersta randområden, enligt förteckningen i artikel 349 i fördraget, får beakta särskilda behov i dessa områden när det gäller användning av växtskyddsmedel när de antar sina nationella minskningsmål för 2030, med hänsyn till särskilda klimatförhållanden och grödor i dessa områden.

8. Tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 får aldrig under inga omständigheter leda till att något av de nationella minskningsmålen för 2030 blir lägre än 35 %.

9. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet – sju månader efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*] ska varje medlemsstat underrätta kommissionen om sina nationella minskningsmål för 2030.

10. Om en medlemsstat inte antar ett nationellt minskningsmål för 2030 senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum – sex månader efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] ska det målet antingen anses vara 50 % eller, om procentsatsen skulle vara högre än 50 % i enlighet med punkt 5 eller 6, den högre procentsatsen.

Artikel 6

Kommissionens inledande bedömning av de nationella minskningsmålen

1. Kommissionen ska se över de nationella minskningsmål för 2030 som den underrättats om i enlighet med artikel 5.9 och den information som förklarar eventuella sänkningar av målen i enlighet med artikel 5.5 eller artikel 5.6.

2. Om kommissionen, på grundval av den information den har fått, drar slutsatsen att de nationella minskningsmål för 2030 som den har underrättats om av en medlemsstat måste fastställas till en mer ambitiös nivå ska kommissionen senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum – ett år efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] rekommendera medlemsstaten att höja nivån på sina nationella minskningsmål för 2030. Kommissionen ska offentliggöra den rekommendationen.

3. Om en medlemsstat justerar sina nationella minskningsmål för 2030 enligt kommissionens rekommendation ska medlemsstaten ändra de nationella målen i sin nationella lagstiftning i enlighet med artikel 5 och inbegripa de justerade målen i sin nationella handlingsplan tillsammans med kommissionens rekommendation.

4. Om en medlemsstat beslutar att inte justera sina nationella minskningsmål för 2030 enligt kommissionens rekommendation ska medlemsstaten inbegripa skälen till detta beslut i sin nationella handlingsplan tillsammans med texten till rekommendationen.

5. De medlemsstater som har fått en sådan rekommendation från kommissionen som avses i punkt 2 ska senast den… [*Publikationsbyrån: för in datum – 18 månader efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] underrätta kommissionen om de justerade målen, eller i tillämpliga fall, om skälen till att de inte har justerats.

6. Kommissionen ska efter att ha bedömt nivån på alla medlemsstaters nationella minskningsmål för 2030 som fastställts i enlighet med artikel 5 kontrollera om deras genomsnitt åtminstone motsvarar 50 % så att motsvarande minskningsmål för unionen för 2030 uppnås.

7. Om genomsnittet av de nationella minskningsmålen för 2030 för alla medlemsstater är lägre än 50 % ska kommissionen rekommendera att en eller flera medlemsstater höjer nivån på sina nationella minskningsmål för 2030 så att unionens minskningsmål för 2030 uppnås. Kommissionen ska offentliggöra alla sådana rekommendationer.

8. En medlemsstat ska senast en månad efter att ha fått en sådan rekommendation som avses i punkt 7 vidta någon av följande åtgärder:

   a) Justera sina nationella minskningsmål för 2030 enligt kommissionens rekommendation, ändra de nationella målen i sin nationella lagstiftning i enlighet med artikel 5 samt ta med de justerade målen i sin nationella handlingsplan tillsammans med kommissionens rekommendation.

   b) Ange skälen till att inte ha justerat sina nationella minskningsmål för 2030 enligt kommissionens rekommendation och inbegripa skälen till detta beslut i sin nationella handlingsplan tillsammans med kommissionens rekommendation.

Artikel 7

Kommissionens offentliggörande av framstegen vad gäller minskningsmålen för 2030 på unionsnivå och nationell nivå

1. Kommissionen ska, på en webbplats, senast den 31 augusti varje kalenderår offentliggöra de genomsnittliga framstegen med att uppnå unionens minskningsmål

för 2030. Framstegen ska beräknas som skillnaden mellan genomsnittet för åren 2015–2017 och det år som löper ut 20 månader före offentliggörandet. Utvecklingen ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga I.

2. Kommissionen ska minst en gång om året uppdatera den webbplats som avses i punkt 1.

3. Kommissionen ska senast den 31 augusti varje kalenderår offentliggöra information om varje medlemsstats framsteg med att uppnå de nationella minskningsmålen för 2030. Framstegen ska beräknas som skillnaden mellan genomsnittet för åren 2015–2017 och det år som löper ut 20 månader före offentliggörandet. Framstegen ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga I, på den webbplats som avses i punkt 1.

KAPITEL III

NATIONELLA HANDLINGSPLANER

Artikel 8

Nationella handlingsplaner

1. Varje medlemsstat ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum – 18 månader efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] utarbeta och på en webbplats offentliggöra en nationell handlingsplan med följande information:

   a) De nationella minskningsmål för 2030 som antagits i enlighet med kapitel II.

   b) Den information om de nationella minskningsmålen för 2030 som anges i artikel 9.

   c) Närmare uppgifter om planerade framsteg vad gäller de aspekter som är av betydelse för genomförandet av denna förordning och som förtecknas i del 2 i bilaga II.

   d) En länk till relevanta delar av de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, upprättade i enlighet med förordning (EU) 2021/2115, med planer för att öka andelen utnyttjad jordbruksareal som används för ekologiskt jordbruk och information om hur planerna kommer att bidra till att man uppnår målet i meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem*[50] att minst 25 % av den utnyttjade jordbruksarealen ska vara ekologiskt jordbruk senast 2030.

---

[50] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020) 381 final).

e) En förteckning över den spridningsutrustning i yrkesmässig användning på vilken medlemsstaterna tillämpar andra kontrollkrav i enlighet med artikel 32.1.

f) Information om de beräknade årliga mängder av växtskyddsmedel som använts olagligt eller beslagtagits via bedrägeribekämpningsåtgärder under de föregående tre åren och eventuella tillhörande åtgärder som planerats.

g) Nationella åtgärder för att uppmuntra yrkesmässiga användare att använda icke-kemiska metoder genom ekonomiska incitament i enlighet med unionslagstiftningen om statligt stöd.

h) Planerade och antagna åtgärder för att stödja, eller att genom bindande krav i nationell rätt säkerställa, innovation och utveckling samt användning av icke-kemiska metoder för bekämpning av skadegörare.

i) Andra planerade och antagna åtgärder för att stödja, eller att genom bindande krav i nationell rätt säkerställa, en hållbar användning av växtskyddsmedel i enlighet med principerna för integrerat växtskydd, inklusive i grödspecifika bestämmelser enligt artikel 15.1.

Varje medlemsstat ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om det första offentliggörandet av sin nationella handlingsplan.

Varje medlemsstat ska se över sin nationella handlingsplan åtminstone vart tredje år från och med det första offentliggörandet. En medlemsstat får ändra sin nationella handlingsplan till följd av översynen. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina ändrade nationella handlingsplaner och ska utan dröjsmål tillhandahålla kommissionen de ändrade handlingsplanerna.

De uppdaterade nationella handlingsplaner som offentliggörs till och med 2030 ska innehålla den information som anges i första stycket a–i.

De uppdaterade nationella handlingsplaner som offentliggörs efter 2030 ska innehålla den information som anges i första stycket c–i.

2. Varje medlemsstat ska genomföra ett offentligt samråd innan den antar eller ändrar sin nationella handlingsplan i enlighet med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG[51].

3. De nationella handlingsplanerna ska innehålla en sammanfattning av det offentliga samråd som genomfördes innan de antogs samt en förteckning över de myndigheter som ansvarar för genomförandet av planerna.

4. De nationella handlingsplanerna ska vara förenliga med de planer som medlemsstaterna upprättar i enlighet med direktiven 91/676/EEG, 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2008/50/EG, 2009/147/EG och (EU) 2016/2284 och förordning xxx/xxx om återställande av naturen [*hänvisning till den antagna akten ska föras in*] samt med de strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som

---

[51] Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

utarbetas i enlighet med förordning (EU) 2021/2115 och ska innehålla förklaringar till på vilket sätt den nationella handlingsplanen är förenlig med dessa planer.

5. Medlemsstater med yttersta randområden får vidta åtgärder som är anpassade till dessa områden i sina nationella handlingsplaner, med beaktande av särskilda behov som rör de särskilda klimatförhållandena och grödorna i dessa områden.

Artikel 9

Information om nationella minskningsmål för 2030 i de nationella handlingsplanerna

1. De nationella handlingsplaner som offentliggörs till och med 2030 ska innehålla all följande information om de nationella minskningsmålen för 2030:

   a) En förteckning över minst fem verksamma ämnen som främst påverkar utvecklingen mot en minskad användning av och minskade risker med kemiska växtskyddsmedel och användningen av farligare växtskyddsmedel, enligt vad som fastställts genom tillämpning av den metod som anges i bilaga I, under de tre åren före antagandet av den nationella handlingsplanen.

   b) En förteckning över de grödor på vilka varje verksamt ämne som avses i led a främst används och antalet hektar av varje gröda som behandlas.

   c) En förteckning över mot vilka skadegörare de verksamma ämnen som avses i led a används på de grödor som avses i led b.

   d) När det gäller varje skadegörare som avses i led c, en förteckning över icke-kemiska metoder som används eller som sannolikt kommer att vara tillgängliga senast 2030.

2. I de nationella handlingsplanerna ska följande anges för varje icke-kemisk metod som förtecknas i enlighet med punkt 1 d:

   a) Uppskattning av i vilken utsträckning metoden används, baserad på uppgifter om försäljning av växtskyddsmedel, undersökningar och expertbedömningar, under de tre kalenderåren före antagandet av den nationella handlingsplanen, tillsammans med ett nationellt vägledande mål för att öka dess användning fram till 2030 samt en förteckning över potentiella hinder för att uppnå denna ökning.

   b) En förteckning över åtgärder som medlemsstaten och andra aktörer ska vidta för att undanröja de potentiella hinder som avses i led a, med en detaljerad tidsplan för delåtgärder och uppgift om de myndigheter som ansvarar för varje åtgärd som medlemsstaten ska vidta.

3. När det gäller minst fem grödor som främst har påverkat utvecklingen vad gäller användningen av och riskerna med kemiska växtskyddsmedel och utvecklingen vad gäller användningen av farligare växtskyddsmedel, enligt vad som fastställts genom tillämpning av den metod som anges i bilaga I, under de tre åren före antagandet av den nationella handlingsplanen, ska följande anges i den nationella handlingsplanen:

   a) Andelen av alla växtskyddsmedel som använts på dessa grödor som utgjordes av biologisk bekämpning under de tre kalenderåren före antagandet av den nationella handlingsplanen, tillsammans med de nationella vägledande målen för att öka denna andel fram till 2030 samt en förteckning över potentiella hinder för att uppnå denna ökade andel.

b) En förteckning över åtgärder som medlemsstaten och andra aktörer ska vidta för att undanröja de potentiella hinder som avses i led a, med en detaljerad tidsplan för delåtgärder och uppgift om de myndigheter som ansvarar för varje åtgärd som medlemsstaten ska vidta.

4. De nationella handlingsplanerna ska också innehålla nationella vägledande mål för att öka andelen icke-kemiska växtskyddsmedel av den totala försäljningen av växtskyddsmedel, från en referensperiod på tre kalenderår före antagandet av den nationella handlingsplanen.

Artikel 10

Årliga läges- och genomföranderapporter

1. Varje medlemsstat ska senast den 31 augusti varje år, dock tidigast den [*Publikationsbyrån: för in datum – 30 månader efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] överlämna en årlig läges- och genomföranderapport med den information som anges i bilaga II till kommissionen.

2. Den årliga läges- och genomföranderapporten ska omfatta följande:

a) Alla framsteg med att uppnå de nationella minskningsmålen för 2030 enligt del 1 i bilaga II, beräknade i enlighet med den metod som anges i bilaga I som skillnaden mellan genomsnittet för åren 2015–2017 och det år som löper ut 20 månader före offentliggörandet.

b) Alla framsteg med att uppnå de nationella vägledande mål som anges i artikel 9.2 a, 9.3 a och 9.4, beräknade årligen som skillnaden mellan användningen under de tre kalenderåren före antagandet av den nationella handlingsplanen i enlighet med artikel 9.1 och det kalenderår som löper ut 20 månader före offentliggörandet av den årliga läges- och genomföranderapport som berörs.

c) Alla andra kvantitativa uppgifter i samband med genomförandet av denna förordning enligt del 2 i bilaga II.

d) Resultatet av den utvärdering av resultaten av varje harmoniserad riskindikator som gjorts i enlighet med artikel 36.1.

e) Alla framsteg med att uppnå en ökad andel utnyttjad jordbruksareal som används för ekologiskt jordbruk enligt artikel 8.1 d.

3. Varje medlemsstat ska offentliggöra sin årliga läges- och genomföranderapport på en webbplats och informera kommissionen om detta.

4. Kommissionen får begära att en medlemsstat inbegriper ytterligare uppgifter i sin årliga läges- och genomföranderapport.

Den berörda medlemsstaten ska senast två månader efter mottagandet av kommissionens begäran svara på begäran och offentliggöra sitt svar på den webbplats som avses i punkt 3.

5. Kommissionen ska offentliggöra medlemsstaternas årliga läges- och genomföranderapporter på en webbplats.

6. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på ändring av bilaga II i syfte att beakta uppgifter som är av betydelse för hållbar användning av växtskyddsmedel.

Artikel 11

Kommissionens analys av de årliga läges- och genomföranderapporterna

1. Kommissionen ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum – två år efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] och därefter vartannat år till och med 2030 på en webbplats offentliggöra en analys av följande

   a) Framstegen med att uppnå unionens minskningsmål för 2030.

   b) Medlemsstaternas framsteg med att uppnå de nationella minskningsmålen för 2030.

2. Kommissionen ska i den analys som avses i punkt 1 från och med den … [*Publikationsbyrån: för in datum – fyra år efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] inbegripa en analys av den information som medlemsstaterna ska tillhandahålla i enlighet med artikel 10.2 a, b och c.

3. Efter den analys som avses i punkt 2 får kommissionen rekommendera att en medlemsstat

   a) vidtar ytterligare åtgärder, eller

   b) höjer sin ambitionsnivå när det gäller något av de nationella vägledande mål som anges i artikel 9.2 a, 9.3 a och 9.4.

4. En medlemsstat som har fått en rekommendation från kommissionen om att vidta ytterligare åtgärder i enlighet med punkt 3 ska i sin efterföljande årliga läges- och genomföranderapport lämna någon av följande typer av information:

   a) En beskrivning av de åtgärder som vidtagits som svar på rekommendationen.

   b) Skälen till att inte ha följt kommissionens rekommendation.

5. En medlemsstat som har fått en rekommendation från kommissionen i enlighet med punkt 3 b om att höja sin ambitionsnivå när det gäller ett nationellt vägledande mål som anges i artikel 9.2 a, 9.3 a eller 9.4 ska

   a) justera nivån på det berörda målet i enlighet med rekommendationen genom att ändra sin nationella handlingsplan senast sex månader efter mottagandet av rekommendationen, eller

   b) ange skälen till att inte ha följt kommissionens rekommendation i sin efterföljande årliga läges- och genomföranderapport.

6. Om kommissionen på grundval av sin analys av den årliga läges- och genomföranderapporten drar slutsatsen att de framsteg som gjorts är otillräckliga för att gemensamt uppnå unionens minskningsmål för 2030 ska kommissionen föreslå åtgärder och utöva sina övriga befogenheter på unionsnivå för att säkerställa att dessa mål uppnås gemensamt. I sådana åtgärder ska hänsyn tas till ambitionsnivån för medlemsstaternas bidrag till unionens minskningsmål för 2030 enligt de nationella minskningsmål för 2030 som medlemsstaterna har antagit.

7. Kommissionen ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum – fem år efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] överlämna en rapport om de årliga läges- och genomföranderapporterna till Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL IV

INTEGRERAT VÄXTSKYDD

Artikel 12

Integrerat växtskydd

1. Yrkesmässiga användare ska tillämpa integrerat växtskydd på följande sätt:

   a) Genom att tillämpa artikel 13, om den medlemsstat där de bedriver sin verksamhet inte har antagit några grödspecifika bestämmelser för den berörda grödan och det berörda området i enlighet med artikel 15.

   b) Genom att tillämpa de grödspecifika bestämmelser som antagits av den medlemsstat där de bedriver sin verksamhet för den berörda grödan och det berörda området i enlighet med artikel 15 samt vidta de åtgärder som anges i artikel 13.8.

2. Rådgivarna ska ge råd som är förenliga med de tillämpliga grödspecifika bestämmelserna och med integrerat växtskydd.

Artikel 13

De yrkesmässiga användarnas och rådgivarnas skyldigheter i samband med integrerat växtskydd

1. De yrkesmässiga användarna ska först tillämpa åtgärder som inte kräver användning av kemiska växtskyddsmedel för att förebygga eller hålla tillbaka skadegörare innan de använder kemiska växtskyddsmedel.

2. En yrkesmässig användares dokumentation enligt artikel 14.1 ska visa att samtliga följande alternativ har övervägts:

   – Växelbruk.

   – Användning av moderna odlingsmetoder, inklusive falsk såbädd, såtidpunkter, planttäthet, insådd, samodling, reducerad jordbearbetning, gallring och direktsådd.

   – Användning av växtmaterial som är resistent eller tåligt och av utsäde av hög kvalitet eller certifierat utsäde och plantmaterial.

   – Användning av metoder för anpassad gödsling, kalkning och bevattning eller dränering.

   – Förebyggande av spridning av skadegörare genom hygienåtgärder, inklusive regelbunden rengöring av maskiner och utrustning.

   – Åtgärder för att skydda viktiga nyttoorganismer, inklusive fördelaktiga växtskyddsåtgärder eller användning av ekologisk infrastruktur på och utanför produktionsanläggningar.

   – Skydd mot skadegörare genom användning av skyddade anordningar, nät och andra fysiska hinder.

Om en yrkesmässig användare inte har tillämpat en åtgärd som förtecknas i första stycket i denna punkt ska skälen till detta anges i den dokumentation som avses i artikel 14.1.

3. De yrkesmässiga användarna ska övervaka skadegörare genom lämpliga metoder och verktyg. Dessa metoder och verktyg ska åtminstone omfatta något av följande:

   a) Fältobservationer.

   b) Vetenskapligt underbyggda system för varning, prognos och tidig diagnos, där så är möjligt.

   c) Rådgivning av professionella rådgivare.

4. De yrkesmässiga användarna ska använda biologisk bekämpning, fysiska metoder eller andra icke-kemiska metoder. De yrkesmässiga användarna får endast använda kemiska metoder om de är nödvändiga för att uppnå godtagbara nivåer för bekämpning av skadegörare efter det att alla andra icke-kemiska metoder som anges i punkterna 1, 2 och 3 har uttömts och när något av följande villkor har uppfyllts:

   a) När resultaten av övervakningen av skadegörare på grundval av dokumenterad observation visar att kemiska växtskyddsåtgärder snabbt måste tillämpas på grund av förekomst av tillräckligt många skadegörare.

   b) När det motiveras genom ett system till stöd för beslutsfattandet eller av en rådgivare som uppfyller villkoren i artikel 23 och den yrkesmässiga användaren, genom ett dokumenterat beslut, av förebyggande skäl beslutar att använda metoder med kemiska växtskyddsmedel.

5. De yrkesmässiga användarna ska använda växtskyddsmedel som är så specifika som möjligt när det gäller att bekämpa skadegörarna och har minsta möjliga bieffekter på människors hälsa, icke-målorganismer och miljön.

6. De yrkesmässiga användarna ska begränsa användningen av kemiska växtskyddsmedel och andra ingrepp till nivåer som inte överskrider vad som är absolut nödvändigt för att bekämpa skadegörarna och som inte ökar risken att populationerna av skadegörare utvecklar resistens. De yrkesmässiga användarna ska om möjligt vidta följande åtgärder:

   a) Minska doseringen.

   b) Minska antalet spridningstillfällen.

   c) Tillämpa partiell spridning.

   d) Tillämpa punktvis spridning.

7. När risken för resistens mot ett växtskyddsmedel är känd och mängden skadegörare kräver att växtskyddsmedel vid upprepade tillfällen används på grödorna ska de yrkesmässiga användarna tillämpa tillgängliga strategier mot resistens så att växtskyddsmedlet inte förlorar sin verkan.

   Om en växtskyddsåtgärd innebär användning av växtskyddsmedel vid upprepade tillfällen ska de yrkesmässiga användarna använda växtskyddsmedel med olika verkningssätt.

8. De yrkesmässiga användarna ska vidta alla följande åtgärder:

a) Kontrollera och dokumentera framstegen vad gäller de växtskyddsåtgärder som tillämpats på grundval av dokumentationen om användning av växtskyddsmedel och andra ingrepp, och övervakningen av skadegörare.

b) Använda den information som erhållits genom de åtgärder som avses i led a som en del av beslutsfattandet om framtida ingrepp.

9. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på ändring av denna artikel i syfte att beakta den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Artikel 14

De yrkesmässiga användarnas dokumentation av förebyggande åtgärder och ingrepp vad gäller växtskydd och av rådgivning om användning av växtskyddsmedel

1. När en yrkesmässig användare vidtar en förebyggande åtgärd eller gör ett ingrepp ska den yrkesmässiga användaren föra in följande information i det elektroniska register över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel som avses i artikel 16 och som omfattar det område där den yrkesmässiga användaren bedriver sin verksamhet:

a) Alla förebyggande åtgärder eller ingrepp och skälen till dessa åtgärder eller ingrepp, inklusive fastställande och bedömning av mängden skadegörare, om den medlemsstat där den yrkesmässiga användaren bedriver sin verksamhet inte har antagit några grödspecifika bestämmelser för den berörda grödan och det berörda området.

b) Alla förebyggande åtgärder eller ingrepp och skälen till dessa åtgärder eller ingrepp, inklusive fastställande och bedömning av mängden skadegörare, med hänvisning till mätbara kriterier som anges i tillämpliga grödspecifika bestämmelser, om den medlemsstat där den yrkesmässiga användaren bedriver sin verksamhet har antagit grödspecifika bestämmelser för den berörda grödan och det berörda området.

2. En yrkesmässig användare ska föra in elektronisk dokumentation i det elektroniska register över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel som avses i artikel 16, med uppgift om sin rådgivares namn samt datum för och innehållet i de råd som mottagits från rådgivaren i enlighet med artikel 26.3. Den yrkesmässiga användaren ska på begäran göra denna dokumentation tillgänglig för den behöriga myndighet som avses i artikel 15.2

3. En yrkesmässig användare ska föra in elektronisk dokumentation om varje spridning av ett växtskyddsmedel enligt artikel 67 i förordning (EG) nr 1107/2009 i det elektroniska register över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel som avses i artikel 16. En yrkesmässig användare ska även föra in elektronisk dokumentation med uppgift om huruvida besprutningen gjordes med hjälp av flyg- eller markbaserad utrustning. Vid flygbesprutning ska en yrkesmässig användare ange typ av utrustning som använts.

4. För att säkerställa en enhetlig struktur vad gäller de uppgifter som de yrkesmässiga användarna ska föra in i det elektroniska registret över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 får kommissionen, genom genomförandeakter, anta en standardförlaga för sådana uppgifter. En sådan förlaga ska innehålla fält för införande av dokumentation i de

register som ska föras i enlighet med artikel 67 i förordning (EG) nr 1107/2009 och ska kräva användning av en identitetsbeteckning som kan kännas igen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 15

Genomförande av integrerat växtskydd med hjälp av grödspecifika bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska anta odlingskrav baserade på kontroll av integrerat växtskydd som ska uppfyllas vid odling eller lagring av en särskild gröda och ska säkerställa att kemiskt växtskydd endast används efter att alla andra icke-kemiska metoder har uttömts och när en gräns för ingrepp har uppnåtts (*grödspecifika bestämmelser*). Genom de grödspecifika bestämmelserna ska de principer för integrerat växtskydd som anges i artikel 13 omsättas i praktiken för den berörda grödan, och dessa bestämmelser ska fastställas i en bindande rättsakt.

2. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet med ansvar för att säkerställa att de grödspecifika bestämmelserna är vetenskapligt tillförlitliga och förenliga med denna artikel.

3. Varje medlemsstat ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum = första dagen i månaden efter de 24 månader som följer på ikraftträdandet av denna förordning*] ha ändamålsenliga och verkställbara grödspecifika bestämmelser för grödor som omfattar ett område på minst 90 % av dess utnyttjade jordbruksareal (utom kökträdgårdar). Medlemsstaterna ska bestämma det geografiska tillämpningsområdet för dessa bestämmelser med beaktande av relevanta odlingsförhållanden, inklusive typ av jord och grödor och rådande klimatförhållanden.

4. Medlemsstaterna ska minst nio månader före den tidpunkt då en grödspecifik bestämmelse blir tillämplig enligt nationell rätt vidta alla följande åtgärder:

   a) Offentliggöra ett utkast för offentligt samråd.

   b) På ett öppet sätt beakta synpunkter på utkastet från berörda parter och allmänheten.

   c) Överlämna utkastet med beaktade synpunkter enligt led b till kommissionen.

5. När kommissionen underrättas om ett utkast enligt punkt 4 c får den inom sex månader från mottagandet av utkastet invända mot att en medlemsstat antar utkastet, om den anser att utkastet inte uppfyller kriterierna i punkt 6. Om kommissionen gör invändningar ska medlemsstaten anta utkastet först när den har ändrat texten och de brister som konstaterats i kommissionens invändningar har åtgärdats. Avsaknad av reaktion från kommissionens sida enligt denna punkt mot ett utkast till en grödspecifik bestämmelse ska inte hindra eventuella åtgärder eller beslut från kommissionens sida enligt andra unionsakter.

6. Genom de grödspecifika bestämmelserna ska kraven för integrerat växtskydd i artikel 13 omsättas i verifierbara kriterier, bland annat genom att följande anges:

   a) De ekonomiskt mest betydelsefulla skadegörare som angriper grödan.

b) De icke-kemiska ingrepp genom odlingsteknisk, fysisk och biologisk bekämpning som är effektiva mot sådana skadegörare som avses i led a samt de kvalitativa kriterier eller villkor enligt vilka dessa ingrepp ska göras.

c) De växtskyddsmedel med låg risk eller alternativ till kemiska växtskyddsmedel som är effektiva mot sådana skadegörare som avses i led a samt de kvalitativa kriterier eller villkor enligt vilka dessa ingrepp ska göras.

d) De kemiska växtskyddsmedel som inte är växtskyddsmedel med låg risk och är effektiva mot sådana skadegörare som avses i led a samt de kvalitativa kriterier eller villkor enligt vilka dessa ingrepp ska göras.

e) De kvalitativa kriterier eller villkor enligt vilka kemiska växtskyddsmedel får användas efter att alla andra bekämpningsmetoder som inte kräver användning av kemiska växtskyddsmedel har uttömts.

f) De mätbara kriterier eller villkor enligt vilka farligare växtskyddsmedel får användas efter att alla andra bekämpningsmetoder som inte kräver användning av kemiska växtskyddsmedel har uttömts.

g) Den skyldighet att dokumentera observationer som visar att det relevanta tröskelvärdet har uppnåtts.

7. Varje medlemsstat ska varje år se över sina grödspecifika bestämmelser och vid behov uppdatera dem, inklusive när det behövs för att återspegla förändringar som rör tillgång till verktyg för bekämpning av skadegörare.

8. En medlemsstat som planerar att uppdatera en grödspecifik bestämmelse ska minst sex månader innan uppdateringen blir tillämplig enligt nationell lagstiftning

a) offentliggöra ett utkast till uppdaterade bestämmelser för offentligt samråd,

b) på ett öppet sätt beakta synpunkter på utkastet från berörda parter och allmänheten, och

c) överlämna utkastet med beaktade synpunkter enligt led b till kommissionen.

9. När kommissionen underrättas om ett utkast enligt punkt 8 får den inom tre månader från mottagandet av utkastet invända mot att en medlemsstat uppdaterar den grödspecifika bestämmelsen, om den anser att utkastet inte uppfyller kriterierna i punkt 6. Om kommissionen gör invändningar ska medlemsstaten uppdatera den grödspecifika bestämmelsen först när den har ändrat texten och de brister som konstaterats i kommissionens invändningar har åtgärdats. Avsaknad av reaktion från kommissionens sida enligt denna punkt mot ett utkast till en grödspecifik bestämmelse ska inte hindra eventuella åtgärder eller beslut från kommissionens sida enligt andra unionsakter.

10. En medlemsstat med stora skillnader i klimat- eller odlingsförhållanden mellan olika regioner ska anta grödspecifika bestämmelser för var och en av dessa regioner.

11. Varje medlemsstat ska offentliggöra alla sina grödspecifika bestämmelser på en enda webbplats.

12. Kommissionen ska på en webbplats offentliggöra länkar till medlemsstaternas webbplatser enligt punkt 11.

13. Kommissionen ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum = första dagen i månaden efter de sju åren som följer på ikraftträdandet av denna förordning*] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om antagandet och

efterlevnaden av grödspecifika bestämmelser i medlemsstaterna och om dessa bestämmelsers förenlighet med artikel 15.

Artikel 16

Elektroniskt register över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska upprätta och upprätthålla ett eller flera elektroniska register över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel.

   De elektroniska registren över integrerat växtskydd och användning av växtskyddsmedel ska innehålla all följande information för en period på minst tre år från införandet:

   a) Information om alla förebyggande åtgärder som vidtagits eller ingrepp som gjorts och om skälen till dessa åtgärder eller ingrepp i enlighet med artikel 14.1.

   b) Uppgifter om rådgivarens namn samt datum för och innehållet i de råd som förts in i enlighet med artikel 14.2.

   c) Elektronisk dokumentation om varje spridning av ett växtskyddsmedel enligt artikel 67 i förordning (EG) nr 1107/2009 samt en rapport om all flygbesprutning som utförts enligt artikel 20, enligt kraven i artikel 14.3.

2. De register som avses i punkt 1 ska vara tillgängliga för de yrkesmässiga användarna så att de kan föra in den elektroniska dokumentationen i enlighet med artikel 14.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska kontrollera att de yrkesmässiga användarna följer bestämmelserna i artikel 14.

4. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska till kommissionen en gång om året överlämna en sammanfattning och analys av den information som samlats in enligt artikel 14 och av alla ytterligare uppgifter om användning av växtskyddsmedel som samlats in i enlighet med artikel 67 i förordning (EG) nr 1107/2009.

5. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska dela de uppgifter som samlats in enligt punkt 1 a och c i denna artikel med de nationella behöriga myndigheter som ansvarar för genomförandet av direktiven 2000/60/EG och (EU) 2020/2184 för att i anonymiserad form koppla dessa uppgifter till övervakningsuppgifter som rör miljö, grundvatten och vattenkvalitet i syfte att bättre fastställa, mäta och minska riskerna med användning av växtskyddsmedel.

6. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska säkerställa tillgång till de register som avses i punkt 1 för nationella statistikmyndigheter för utarbetande, framställning och spridning av officiell statistik.

7. För att säkerställa en enhetlig struktur vad gäller den sammanfattning och analys som avses i punkt 4 får kommission, genom genomförandeakter, anta en standardförlaga för denna sammanfattning och analys. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

KAPITEL V

ANVÄNDNING, LAGRING OCH BORTSKAFFANDE AV VÄXTSKYDDSMEDEL

Artikel 17

Allmänna krav för användning av växtskyddsmedel för yrkesmässig användning och av spridningsutrustning i yrkesmässig användning

1. Ett växtskyddsmedel som godkänts för yrkesmässig användning får endast användas av en yrkesmässig användare

   a) som har fått ett utbildningsbevis utfärdat för genomgångna kurser för yrkesmässiga användare i enlighet med artikel 25 eller har ett bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register för sådana genomgångna kurser i enlighet med artikel 25.5, och

   b) som anlitar tjänster från en oberoende rådgivare i enlighet med artikel 26.3.

2. Farligare växtskyddsmedel får endast användas och köpas in av yrkesmässiga användare.

3. Spridningsutrustning i yrkesmässig användning får endast användas av yrkesmässiga användare som fått ett utbildningsbevis utfärdat för genomgångna kurser för yrkesmässiga användare i enlighet med artikel 25 eller har ett bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register för sådana genomgångna kurser i enlighet med artikel 25.5.

4. En yrkesmässig användare ska senast tre år efter det första inköpet och därefter vart tredje år lämna in sin spridningsutrustning i yrkesmässig användning för kontroll i enlighet med artikel 31. Från och med tre år från dagen för det första inköpet av spridningsutrustning i yrkesmässig användning får en yrkesmässig användare bara använda utrustningen om den uppfyller något av följande villkor:

   a) Utrustningen har godkänts vid en kontroll och resultaten har dokumenterats i det elektroniska registret över spridningsutrustning i yrkesmässig användning i enlighet med artikel 31.6.

   b) Utrustningen omfattas av ett undantag enligt artikel 32.1 eller 32.3.

   Utrustningens ägare eller ägarens företrädare ska vid tidpunkten för inlämning av utrustningen för kontroll ge den behöriga myndigheten eller det organ som utför kontrollen den information som den behöriga myndigheten behöver för att fullgöra sina dokumentationsskyldigheter i enlighet med artikel 30.1 b.

5. En yrkesmässig användare ska kontrollera och hantera spridningsutrustning i enlighet med tillverkarens bruksanvisning.

Artikel 18

Användning av växtskyddsmedel i känsliga områden

1. Växtskyddsmedel får inte användas i känsliga områden eller inom tre meter från sådana områden. Denna buffertzon på tre meter får inte inskränkas genom användning av alternativa riskreducerande metoder.

2. Medlemsstaterna får upprätta större obligatoriska buffertzoner i anslutning till känsliga områden.

3. Genom undantag från punkt 1 får en behörig myndighet som utsetts av en medlemsstat tillåta att en yrkesmässig användare använder ett växtskyddsmedel i ett känsligt område under en begränsad tid, med ett exakt fastställt start- och slutdatum, som är så kort som möjligt och inte överstiger 60 dagar, förutsatt att alla följande villkor är uppfyllda:

   a) Det finns en bevisad allvarlig och exceptionell risk för spridning av karantänskadegörare eller invasiva främmande arter.

   b) Det finns inga tekniskt möjliga alternativa bekämpningsmetoder med lägre risk för att motverka spridning av karantänskadegörare eller invasiva främmande arter.

4. En yrkesmässig användares ansökan om tillstånd att få använda ett växtskyddsmedel i ett känsligt område ska innehålla den information som behövs för att visa att villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

5. Den behöriga myndighet som avses i punkt 3 ska besluta om ansökan om tillstånd att få använda ett växtskyddsmedel inom två veckor från inlämnandet av ansökan.

6. I tillståndet för användning av ett växtskyddsmedel i ett känsligt område ska all följande information anges:

   a) Villkoren för begränsad och kontrollerad användning av sökanden.

   b) Skyldigheten att sätta upp anslag om användning av växtskyddsmedel runt det område som ska behandlas och hur anslagen ska utformas.

   c) Riskreducerande åtgärder.

   d) Tillståndets giltighetstid.

7. En yrkesmässig användare som har beviljats tillstånd att använda ett växtskyddsmedel i ett känsligt område ska sätta upp meddelanden i detta avseende vid de yttre gränserna för det område som ska behandlas i den form som anges i tillståndet.

8. Om ett tillstånd för användning av ett växtskyddsmedel i ett känsligt område beviljas ska den behöriga myndighet som avses i punkt 3, före tillståndets första giltighetsdag, offentliggöra följande information:

   a) Platsen för användningen.

   b) Belägg för de exceptionella omständigheter som motiverar spridning av ett växtskyddsmedel.

   c) Start- och slutdatum för tillståndets godkännandeperiod, som inte får överstiga 60 på varandra följande dagar.

   d) Relevanta väderförhållanden som tillåter en säker spridning.

   e) Växtskyddsmedlets eller växtskyddsmedlens namn.

f) Spridningsutrustning som ska användas och riskreducerande åtgärder som ska vidtas.

Artikel 19

Åtgärder för att skydda vattenmiljön och dricksvattnet

1. Växtskyddsmedel får inte användas i ytvattenområden eller inom tre meter från sådana vatten. Denna buffertzon på tre meter får inte inskränkas genom användning av alternativa riskreducerande metoder.

2. Medlemsstaterna får upprätta större obligatoriska buffertzoner i anslutning till ytvattenområden.

3. Medlemsstaterna ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datumet för den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] ha infört lämpliga åtgärder för att undvika försämrad status på ytvatten, grundvatten, kustvatten och havsvatten och möjliggöra att en god status på ytvatten och grundvatten kan uppnås i syfte att skydda vattenmiljön och dricksvattentäkter från påverkan av växtskyddsmedel och att åtminstone uppnå målen i direktiven 2000/60/EG, 2006/118/EG, 2008/105/EG, 2008/56/EG och (EU) 2020/2184.

Artikel 20

Flygbesprutning av växtskyddsmedel

1. Flygbesprutning är förbjuden.

2. Genom undantag från punkt 1 får en behörig myndighet som utsetts av en medlemsstat tillåta flygbesprutning av en yrkesmässig användare i någon av följande situationer:

   a) Det finns ingen tekniskt genomförbar spridningsmetod som alternativ till flygbesprutning på grund av oländig terräng.

   b) Flygbesprutning får mindre negativa konsekvenser för människors hälsa och miljön än en alternativ spridningsmetod, antingen eftersom utrustningen för flygbesprutning kan sättas in snabbare i den relevanta terrängen än en metod med markbaserad utrustning och man kan undvika en situation där antalet växtskadegörare ökar på grund av den längre tid som krävs när markbaserad utrustning används eller eftersom den minimerar jorderosionen när ogynnsamma väderförhållanden gör marken olämplig för markfordon, och alla följande villkor är uppfyllda:

      i) Den spridningsutrustning som monterats på luftfartyget är registrerad i det elektroniska register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning som avses i artikel 33.1.

      ii) Luftfartyget är utrustat med tillbehör som utgör bästa tillgängliga teknik för att på ett korrekt sätt sprida växtskyddsmedel och minska vindavdriften.

      iii) Växtskyddsmedlet är godkänt för användning genom flygbesprutning enligt förordning (EG) nr 1107/2009.

3. En yrkesmässig användares ansökan om tillstånd för flygbesprutning ska innehålla den information som behövs för att visa att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

4. Om ett tillstånd för flygbesprutning beviljas ska den behöriga myndighet som avses i punkt 2, före den första möjliga dagen för flygbesprutning, offentliggöra följande information:

   a) Platsen och ytan för flygbesprutning, angivna på en karta.

   b) Giltighetstiden för tillståndet för flygbesprutning, som ska vara en begränsad tid, med ett exakt fastställt start- och slutdatum, som är så kort som möjligt och inte får överstiga 60 dagar.

   c) Relevanta väderförhållanden som tillåter en säker spridning.

   d) Växtskyddsmedlets eller växtskyddsmedlens namn.

   e) Spridningsutrustning som ska användas och riskreducerande åtgärder som ska vidtas.

5. En yrkesmässig användare som beviljats ett tillstånd för flygbesprutning ska minst två dagar före varje enskild flygbesprutning sätta upp meddelanden i detta avseende vid de yttre gränserna för det område som ska behandlas.

Artikel 21

Användning av växtskyddsmedel vid flygbesprutning med hjälp av vissa kategorier av obemannade luftfartyg

1. Om vissa kategorier av obemannade luftfartyg uppfyller kriterierna i punkt 2 får en medlemsstat undanta flygbesprutning med hjälp av sådana obemannade luftfartyg från förbudet i artikel 20.1 före eventuell flygbesprutning av växtskyddsmedel.

2. Medlemsstaterna får undanta flygbesprutning med hjälp av ett obemannat luftfartyg från förbudet i artikel 20.1 om de faktorer som rör användningen av det obemannade flygfartyget visar att riskerna med dess användning är lägre än de risker som uppstår genom annan flygutrustning och markbaserad spridningsutrustning. Bland dessa faktorer ingår kriterier som rör

   a) det obemannade luftfartygets tekniska specifikationer, inklusive specifikationer som rör vindavdrift, rotorernas antal och storlek, nyttolast, bomvidd och bommens totalvikt, driftshöjd och driftshastighet,

   b) väderförhållandena, inklusive vindhastighet,

   c) det område som ska besprutas, inklusive dess topografi,

   d) tillgången till växtskyddsmedel som godkänts för användning som beredningar med ultralåg volym (ULV) i den berörda medlemsstaten,

   e) potentiell användning av obemannade luftfartyg tillsammans med realtidskinematiskt precisionsjordbruk i vissa fall,

   f) utbildning som krävs för piloter som hanterar ett obemannat luftfartyg,

   g) eventuell samtidig användning av flera obemannade luftfartyg i samma område.

3. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på komplettering av denna förordning i syfte att ange exakta kriterier som rör de faktorer som anges i punkt 2, när den tekniska och vetenskapliga utvecklingen gör det möjligt att utarbeta sådana exakta kriterier.

Artikel 22

Lagring, bortskaffande och hantering

1. Medlemsstaterna ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datumet för den dag då denna förordning ska börja tillämpas*] ha infört ändamålsenliga åtgärder och upprättat de strukturer som behövs för att på ett sätt som inte äventyrar människors hälsa eller miljön underlätta ett säkert bortskaffande av alla oanvända växtskyddsmedel, alla utspädda lösningar som innehåller växtskyddsmedel och alla förpackningar.

2. För yrkesmässiga användare ska de åtgärder som avses i punkt 1 omfatta detaljerade krav som rör

   a) säker lagring och hantering av växtskyddsmedel samt utspädning och blandning av växtskyddsmedel innan de sprids,

   b) hantering av förpackningar och rester av växtskyddsmedel,

   c) rengöring av utrustningen efter spridningen,

   d) bortskaffande av gamla växtskyddsmedel samt rester och deras förpackningar.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs avseende växtskyddsmedel som godkänts för icke-yrkesmässiga användare i syfte att undvika och, om det inte går att undvika, att begränsa farliga moment i hanteringen. Dessa åtgärder får omfatta åtgärder som rör storleksbegränsningar för förpackningar eller behållare. I dessa åtgärder får det föreskrivas att icke-yrkesmässiga användare endast får använda växtskyddsmedel med låg risk och andra växtskyddsmedel i form av bruksklara beredningar, samt åtgärder för användning av säkra förslutningsmetoder eller en låsanordning för förpackningar eller behållare.

4. Tillverkare, distributörer och yrkesmässiga användare ska säkerställa att växtskyddsmedel lagras i särskilda lagringsutrymmen för växtskyddsmedel som är utformade på ett sådant sätt att oönskade utsläpp undviks.

   Tillverkare, distributörer och yrkesmässiga användare ska säkerställa att lagringsutrymmets plats, storlek, ventilation och byggnadsmaterial är lämpliga för att undvika oönskade utsläpp och för att skydda människors hälsa och miljön.

Artikel 23

Rådgivning om användning av växtskyddsmedel

Rådgivning om användning av ett växtskyddsmedel till en yrkesmässig användare får endast ges av en rådgivare som fått ett utbildningsbevis utfärdat för genomgångna kurser för rådgivare i enlighet med artikel 25 eller som har ett bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register för sådana genomgångna kurser i enlighet med artikel 25.5.

KAPITEL VI

FÖRSÄLJNING AV VÄXTSKYDDSMEDEL

Artikel 24

Krav för försäljning av växtskyddsmedel

1. En distributör ska sälja ett växtskyddsmedel som godkänts för yrkesmässig användning till en köpare eller dennes företrädare först när distributören, vid tidpunkten för köpet, har kontrollerat att köparen eller företrädaren är en yrkesmässig användare och har ett utbildningsbevis från genomgångna kurser för yrkesmässiga användare som utfärdats i enlighet med artikel 25 eller har ett bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register för sådana genomgångna kurser i enlighet med artikel 25.5.

2. Om köparen är en juridisk person får en distributör sälja ett växtskyddsmedel som godkänts för yrkesmässig användning till en företrädare för köparen av växtskyddsmedlet när distributören, vid tidpunkten för köpet, har kontrollerat att företrädaren har ett utbildningsbevis från genomgångna kurser för yrkesmässiga användare som utfärdats i enlighet med artikel 25 eller har ett bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register för sådana genomgångna kurser i enlighet med artikel 25.5.

3. En distributör ska uppmana en köpare av ett växtskyddsmedel att före användningen läsa etiketten på växtskyddsmedlet och att använda växtskyddsmedlet i enlighet med anvisningarna på etiketten samt informera köparen om den webbplats som avses i artikel 27.

4. En distributör ska ge icke-yrkesmässiga användare allmän information om riskerna med användning av växtskyddsmedel för människors hälsa och miljön, inklusive information om faror, exponering, korrekt lagring, hantering, spridning och säkert bortskaffande i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG[52], och ska rekommendera alternativa växtskyddsmedel med låg risk och riskreducerande åtgärder i samband med användning av växtskyddsmedel.

5. Varje distributör ska säkerställa att det vid tidpunkten för försäljningen finns tillräckligt med tillgänglig personal som har ett utbildningsbevis från genomgångna kurser för distributörer som utfärdats i enlighet med artikel 25 eller ett bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register för sådana genomgångna kurser i enlighet med artikel 25.5 så att de som köper växtskyddsmedel vid försäljningstillfället kan få adekvat information om användningen av växtskyddsmedlen, tillhörande hälso- och miljörisker och lämpliga säkerhetsinstruktioner för att hantera dessa risker.

---

[52] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

6. Den distributör som avses i punkt 5 ska informera köparen av ett växtskyddsmedel om mindre farliga bekämpningsmetoder innan köparen köper ett växtskyddsmedel som innebär en högre risk för människors hälsa och miljön.

KAPITEL VII

UTBILDNING, INFORMATION OCH MEDVETANDEHÖJANDE ÅTGÄRDER

Artikel 25

Utbildning och certifiering

1. En behörig myndighet som utsetts i enlighet med punkt 2 ska utse ett eller flera organ som ska tillhandahålla följande utbildning:

   a) Grundutbildning och vidareutbildning för yrkesmässiga användare och distributörer i de ämnen som förtecknas i bilaga III.

   b) Praktisk utbildning för yrkesmässiga användare om användning av spridningsutrustning i yrkesmässig användning.

   c) Omfattande utbildning för rådgivare i de ämnen som förtecknas i bilaga III, med särskild tonvikt på tillämpning av integrerat växtskydd.

2. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter med ansvar för att införa det system för utbildning och certifiering av all utbildning som avses i punkt 1 och för att utfärda och förnya utbildningsbevis, uppdatera det centrala elektroniska registret, tillhandahålla bevis på registrering i det centrala elektroniska registret och utöva tillsyn över att de uppgifter som avses i punkt 1 utförs av det organ som tillhandahöll utbildningen.

3. Den utbildning som avses i punkt 1 skulle kunna ingå i de utbildningsåtgärder som medlemsstaterna utformar i enlighet med artikel 78 i förordning (EU) nr 2021/2115.

4. Ett utbildningsbevis eller en registrering i ett centralt elektroniskt register ska innehålla följande information:

   a) Namn på den yrkesmässiga användare, distributör eller rådgivare som fått utbildningen.

   b) Arbetsgivaren för den yrkesmässiga användare, distributör eller rådgivare som fått utbildningen, om den arbetsgivaren är en juridisk person eller en fysisk person i sin yrkesutövning.

   c) Typ av utbildning som tillhandahållits, om en medlemsstat tillhandahåller olika typer av utbildning för olika kategorier av yrkesmässiga användare, distributörer eller rådgivare.

   d) Datum då tillräckliga kunskaper om de relevanta ämnen som förtecknas i bilaga III styrktes.

   e) Namn på det organ som tillhandahöll utbildningen.

   f) Antal utbildningstimmar.

g) Giltighetstid för utbildningsbeviset eller registreringen i det centrala elektroniska registret.

5. En behörig myndighet som utsetts i enlighet med punkt 2 ska tillhandahålla en yrkesmässig användare, distributör eller rådgivare ett elektroniskt bevis på registrering i ett centralt elektroniskt register vid den tidpunkt då registreringen görs. Ett sådant elektroniskt bevis ska innehålla en uppgift om registreringens giltighetstid i det centrala elektroniska registret.

6. Ett utbildningsbevis eller en registrering i ett centralt elektroniskt register ska vara giltigt i tio år för en distributör eller en yrkesmässig användare och i fem år för en rådgivare.

7. Ett utbildningsbevis eller en registrering i ett centralt elektroniskt register ska, med förbehåll för punkt 6, utfärdas, föras in eller förnyas först när innehavaren av utbildningsbeviset eller den person vars namn har förts in i det centrala elektroniska registret styrker godkänd fullgjord grundutbildning och vidareutbildning enligt punkt 1 a eller c.

8. Trots vad som sägs i punkt 6, får ett utbildningsbevis utfärdas för en person som kan styrka tidigare utbildning genom formella kvalifikationer som styrker mer omfattande kunskaper i de ämnen som förtecknas i bilaga III än vad personen skulle ha fått genom den utbildning som avses i punkt 1.

9. En behörig myndighet som utsetts i enlighet med punkt 2 eller ett utsett organ enligt punkt 1 ska återkalla ett utbildningsbevis om det utfärdades eller förnyades felaktigt eller korrigera en registrering i det centrala elektroniska registret om den infördes felaktigt.

10. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på ändring av bilaga III i syfte att beakta den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Artikel 26

System för oberoende rådgivning

1. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska upprätta, utöva tillsyn över och övervaka driften av ett system med oberoende rådgivare för yrkesmässiga användare. Detta system får utnyttja sådana opartiska jordbruksrådgivare som avses i artikel 15 i förordning (EU) nr 2021/2115, vilka måste genomgå regelbunden utbildning och kan finansieras enligt artikel 78 i samma förordning.

2. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska säkerställa att alla rådgivare som registreras i det system som avses i samma punkt (*oberoende rådgivare*) inte befinner sig i någon intressekonflikt eller – framför allt – i en situation som direkt eller indirekt skulle kunna påverka deras förmåga att utföra sina arbetsuppgifter på ett opartiskt sätt.

3. Varje yrkesmässig användare ska minst en gång om året anlita en oberoende rådgivare för att få sådana strategiska råd som avses i punkt 4.

4. En sådan rådgivare som avses i punkt 3 ska ge strategisk rådgivning om följande:

a) Tillämpning av relevanta bekämpningsmetoder för att motverka skadegörare.

b) Införande av integrerat växtskydd.

c) Metoder för precisionsjordbruk, inklusive användning av rymddata och rymdtjänster.

d) Användning av icke-kemiska metoder.

e) Om kemiska växtskyddsmedel är nödvändiga, åtgärder för att på ett ändamålsenligt sätt minimera riskerna för människors hälsa och miljön, särskilt för den biologiska mångfalden, inklusive pollinatörer, av sådan användning, inklusive riskreducerande åtgärder och riskreducerande metoder.

Artikel 27

Information och medvetandehöjande åtgärder

1. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska informera allmänheten, särskilt genom medvetandehöjande program, om risker i samband med användning av växtskyddsmedel.

2. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska upprätta en eller flera webbplatser som ska ge information om risker i samband med användning av växtskyddsmedel. Denna information ska tillhandahållas direkt eller via länkar till relevanta webbplatser hos andra nationella eller internationella organ.

3. De webbplatser som upprättas i enlighet med punkt 2 ska omfatta information om följande:

a) Potentiella risker för människors hälsa och miljön genom akuta eller kroniska effekter till följd av användning av växtskyddsmedel.

b) På vilket sätt de potentiella risker som avses i led a kan minskas.

c) Alternativ till kemiska växtskyddsmedel.

d) Förfarandet för godkännande av verksamma ämnen och godkännande av växtskyddsmedel.

e) Tillstånd som beviljats enligt artikel 18 eller 20.

f) En länk till den webbplats som avses i artikel 7.

g) Tredje parters rätt att begära tillgång till information om användning av växtskyddsmedel genom att rikta sig till den relevanta behöriga myndigheten i enlighet med artikel 67.1 i förordning (EG) nr 1107/2009.

Artikel 28

Information om akut och kronisk förgiftning

1. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska upprätthålla eller införa system för insamling och bevarande av följande information om akuta och kroniska förgiftningar till följd av människors exponering för växtskyddsmedel:

a) Växtskyddsmedlets namn och godkännandenummer samt de verksamma ämnen som var involverade i de akuta och kroniska förgiftningarna.

b) Antal enskilda personer som förgiftats.

c) Förgiftningssymtom.

d) Symtomens varaktighet och allvarlighetsgrad.

e) Uppgift om huruvida en bekräftad akut eller kronisk förgiftning uppträdde efter

i) korrekt användning av ett växtskyddsmedel,

ii) felaktig användning av ett växtskyddsmedel,

iii) användning av ett växtskyddsmedel som inte hade godkänts, eller

iv) avsiktlig förtäring eller exponering.

2. Varje medlemsstat ska senast den 31 augusti varje år överlämna en rapport med följande information till kommissionen:

a) Antal akuta och kroniska förgiftningar som uppträtt till följd av människors exponering för växtskyddsmedel under föregående kalenderår.

b) Den information som avses i punkt 1 för varje förgiftning.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att fastställa i vilken form den information och de uppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel ska lämnas in. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

KAPITEL VIII

SPRIDNINGSUTRUSTNING

Artikel 29

Elektroniskt register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning

1. En ägare till spridningsutrustning i yrkesmässig användning ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum = första dagen i den månad som följer på 9 månader efter ikraftträdandet av denna förordning*] föra in uppgifter om att han eller hon äger spridningsutrustningen i det elektroniska register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning som avses i artikel 33, med hjälp det formulär som fastställs i bilaga V, såvida inte den medlemsstat i vilken ägaren använder utrustningen har undantagit den utrustningen från kontroll i enlighet med artikel 32.3.

2. Vid försäljning av spridningsutrustning i yrkesmässig användning ska säljaren och köparen inom 30 dagar från försäljningen föra in uppgifter om försäljningen i det elektroniska register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning som avses i artikel 33, med hjälp det formulär som fastställs i bilaga V, såvida inte spridningsutrustningen i yrkesmässig användning har undantagits från kontroll i den eller de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.3. En liknande skyldighet att föra in uppgifter om överlåtelse av ägarskap i det elektroniska registret gäller vid alla andra förändringar av ägarskapet till spridningsutrustning i yrkesmässig användning som inte har undantagits från kontroll i den eller de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 32.3.

3. Om spridningsutrustning i yrkesmässig användning tas ur bruk och inte längre är avsedd att användas ska utrustningens ägare inom 30 dagar från urbruktagandet föra in uppgifter om att utrustningen har tagits ur bruk i det elektroniska register över

spridningsutrustning i yrkesmässig användning som avses i artikel 33, med hjälp av det formulär som fastställs i bilaga V.

4. Om spridningsutrustning i yrkesmässig användning åter tas i bruk ska utrustningens ägare inom 30 dagar från den dag då den åter tas i bruk föra in uppgifter om detta i det elektroniska register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning som avses i artikel 33, med hjälp av det formulär som fastställs i bilaga V.

5. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på ändring av bilaga V i syfte att beakta den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Artikel 30

Insamling av information och kontroller

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska

   a) upprätta och upprätthålla ett centralt elektroniskt register för att dokumentera information om all spridningsutrustning i yrkesmässig användning i medlemsstaten,

   b) använda det centrala elektroniska registret för att ta emot och behandla uppgifter från tredje parter avseende ägarskap, överlåtelse av ägarskap, försäljning, urbruktagande och återibruktagande av spridningsutrustning i yrkesmässig användning,

   c) kontrollera eller utöva tillsyn över kontrollen av spridningsutrustning i enlighet med artikel 31.1, 31.2, 31.3 och 31.6,

   d) utfärda eller utöva tillsyn över utfärdandet av kontrollintyg i enlighet med artikel 31.7.

   Om den behöriga myndighet som utsetts inte utför kontrollen av spridningsutrustning i yrkesmässig användning ska den utse ett eller flera organ som ska utföra sådan kontroll.

2. Varje medlemsstat ska utföra offentlig kontroll för att verifiera aktörernas efterlevnad av bestämmelserna om spridningsutrustning i denna förordning. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga uppföljningsåtgärder för att åtgärda eventuella specifika eller systemiska brister som kommissionens experter identifierat genom kontroller som utförts i enlighet med punkterna 3 och 4. De ska ge nödvändigt stöd för att säkerställa att kommissionens experter får tillträde till alla lokaler eller delar av lokaler, och varor, samt tillgång till information och datasystem som är av betydelse för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

3. Kommissionens experter ska utföra kontroller, inbegripet revisioner, i varje medlemsstat för att verifiera tillämpningen av de bestämmelser om spridningsutrustning som fastställs i denna förordning. Experterna får undersöka och samla in information om offentlig kontroll och tillsynsåtgärder som rör spridningsutrustning.

4. Kommissionen ska

   a) utarbeta ett utkast till rapport om resultaten och om rekommendationerna för att ta itu med de brister som identifierats av dess experter vid dessa kontroller,

b) till den medlemsstat där kontrollerna utfördes skicka en kopia av utkastet till den rapport som avses i led a för synpunkter,

c) beakta synpunkterna från den medlemsstat som avses i led b vid utarbetandet av den slutliga rapporten om resultaten av de kontroller som utförts av kommissionens experter enligt denna artikel,

d) offentliggöra den slutliga rapport som avses i led c och synpunkterna från den medlemsstat som avses i led b.

Artikel 31

Kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning

1. Den behöriga myndighet som avses i artikel 30, eller ett organ som utsetts av den myndigheten, ska kontrollera spridningsutrustning i yrkesmässig användning vart tredje år från och med dagen för det första inköpet. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att det finns tillräckligt med personal, utrustning och andra resurser som krävs för inspektion av all spridningsutrustning som ska kontrolleras under treårscykeln.

2. Den kontroll som avses i punkt 1 ska omfatta verifiering av huruvida spridningsutrustningen i yrkesmässig användning uppfyller de krav som anges i bilaga IV.

3. Kontrollen ska utföras på en plats där risken för förorening och kontaminering av vatten kan undvikas. Den myndighet eller det organ som utför kontrollen ska minimera de yttre förhållandenas påverkan på kontrollresultatens reproducerbarhet, t.ex. påverkan från vindar och regn.

4. All utrustning som behövs för en kontroll och som kontrollören använder för att prova spridningsutrustningen ska vara tillförlitlig, i gott skick och kontrollerad och, vid behov, regelbundet kalibrerad.

5. Ägaren till spridningsutrustning i yrkesmässig användning ska säkerställa att spridningsutrustningen är ren och säker innan kontrollen inleds.

6. Den behöriga myndighet som avses i artikel 30 ska i det centrala elektroniska register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning som avses i artikel 33 dokumentera resultaten av varje kontroll där spridningsutrustning i yrkesmässig användning godkänns.

7. Ett kontrollintyg ska

   a) utfärdas av den behöriga myndighet som avses i artikel 30 för ägaren till spridningsutrustningen i yrkesmässig användning om utrustningen uppfyller de krav som förtecknas i bilaga IV, och

   b) registreras av den behöriga myndigheten i det centrala elektroniska register över spridningsutrustningen i yrkesmässig användning som avses i artikel 33.

8. Den dokumentation som avses i punkt 6 ska gälla i tre år, såvida inte medlemsstaten föreskriver något annat kontrollintervall i enlighet med artikel 32.

9. Varje medlemsstat ska erkänna ett sådant intyg som avses i punkt 7 eller sådan dokumentation som avses i punkt 6 för spridningsutrustning i yrkesmässig användning som registrerats i en annan medlemsstat.

10. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på ändring av bilaga IV i syfte att beakta den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

11. Spridningsutrustning i yrkesmässig användning som kontrollerats i enlighet med de harmoniserade kontrollstandarder som utarbetats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012[53] ska förutsättas uppfylla de krav som förtecknas i bilaga IV.

Artikel 32

Medlemsstaternas undantag avseende kontroll av spridningsutrustning i yrkesmässig användning

1. En medlemsstat får efter att ha gjort en riskbedömning enligt punkt 2 fastställa mindre stränga kontrollkrav och föreskriva andra kontrollintervaller än de som fastställs i artikel 31 för spridningsutrustning i yrkesmässig användning som används i mycket låg utsträckning, uppskattad genom den riskbedömning som avses i punkt 2, och som anges i den nationella handlingsplan som avses i artikel 8.

   Denna punkt ska inte tillämpas på följande spridningsutrustning i yrkesmässig användning:

   a) Spridningsutrustning som monterats på tåg eller luftfartyg.

   b) Horisontella bomsprutor som är bredare än tre meter, inklusive sprutor som monterats på såningsutrustning som är bredare än tre meter.

   c) Sprutor med vertikal spridningsutrustning eller fruktodlingssprutor med fläktspridning.

2. En medlemsstat ska innan den fastställer mindre stränga kontrollkrav och andra kontrollintervaller enligt punkt 1 göra en riskbedömning av de konsekvenser detta kan få för människors hälsa och miljön. Den behöriga myndighet som avses i artikel 30 ska behålla en kopia av riskbedömningen för kommissionens kontroll.

3. En medlemsstat får undanta handhållen spridningsutrustning eller ryggburna sprutor, i yrkesmässig användning, från den kontroll som avses i artikel 31, på grundval av en riskbedömning av de konsekvenser det kan få för människors hälsa och miljön, vilket ska inbegripa en uppskattning av i vilken utsträckning de används. Den behöriga myndighet som avses i artikel 30 ska behålla en kopia av riskbedömningen för kommissionens kontroll.

4. Spridningsutrustning i yrkesmässig användning som har undantagits från kontroll i enlighet med punkt 3 ska inte omfattas av kravet på registrering i det elektroniska register som avses i artikel 29 eller de registreringskrav som avses i artikel 33.

---

[53] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

Artikel 33

Elektroniskt register över spridningsutrustning i yrkesmässig användning

1. Varje behörig myndighet som utsetts av en medlemsstat i enlighet med artikel 30 ska upprätta och upprätthålla ett centralt elektroniskt register för att dokumentera

   a) information som förs in av tredje parter i enlighet med artikel 20.2 b i och artikel 29,

   b) dokumentation av kontroller och intyg enligt artikel 31.6 och 31.7 b,

   c) annan information enligt punkt 2 om spridningsutrustning i yrkesmässig användning i sin medlemsstat som inte har undantagits från kontroll enligt artikel 32.3.

2. De behöriga myndigheter som avses i artikel 30 ska vid tidpunkten för kontroll dokumentera följande information:

   a) Namn på det organ som utför kontrollerna.

   b) Spridningsutrustningens unika identitetsbeteckning, om tillgänglig.

   c) Tillverkningsdatum, om tillgängligt.

   d) Den nuvarande ägarens namn och adress.

   e) Vid överlåtelse av ägarskap, datum för varje överlåtelse samt uppgift om de tidigare ägarnas namn och adress under de senaste fem åren.

   f) Uppgift om tankens storlek.

   g) Uppgift om den horisontella sprutbommens bredd, om tillämpligt.

   h) Typ av munstycken på spridningsutrustningen vid tidpunkten för kontroll.

   i) När det gäller bomsprutor, uppgift om huruvida geospatial lokaliseringsteknik för kontroll av sektion och/eller munstycke finns eller saknas på spridningsutrustningen.

   j) När det gäller utrustning som är äldre än tre år, datum för varje kontroll som utförts i enlighet med artikel 31.

   k) Uppgift om huruvida spridningsutrustningen godkänts eller underkänts vid varje kontroll som utförts enligt artikel 31.

   l) Skälen till eventuellt underkännande vid kontroll.

3. Om spridningsutrustningen inte har någon sådan unik identitetsbeteckning som avses i punkt 2 b ska den behöriga myndighet som avses i artikel 30 tillhandahålla en unik identitetsbeteckning.

KAPITEL IX

METOD FÖR BERÄKNING AV MINSKNINGSMÅL OCH HARMONISERADE RISKINDIKATORER

Artikel 34

Metod för beräkning av framstegen med att uppnå de två nationella minskningsmålen och unionens två minskningsmål för 2030

1. Metoden för beräkning av framstegen med att uppnå unionens två minskningsmål för 2030 och de två nationella minskningsmålen fram till och med 2030 fastställs i bilaga I. Denna metod ska grundas på statistiska uppgifter som samlas in i enlighet med förordning (EG) nr 1185/2009.
2. Kommissionen ska varje år till och med 2030, med hjälp av den metod som anges i bilaga I, beräkna resultaten av framstegen med att uppnå unionens två minskningsmål och de två nationella minskningsmålen för 2030 samt offentliggöra dessa resultat på den webbplats som avses i artikel 7.

Artikel 35

Metod för beräkning av de harmoniserade riskindikatorerna 1, 2 och 2a

1. Metoden för beräkning av framstegen avseende de harmoniserade riskindikatorerna 1, 2 och 2a, på unions- och på medlemsstatsnivå, fastställs i bilaga VI. Denna metod ska grundas på statistiska uppgifter som samlas in i enlighet med förordning (EG) nr 1185/2009.
2. Kommissionen ska varje år, med hjälp av den metod som anges i bilaga VI, beräkna resultaten av de harmoniserade riskindikatorerna 1, 2 och 2a på unionsnivå och offentliggöra resultaten av sin beräkning på den webbplats som avses i artikel 7.
3. Varje medlemsstat ska på årsbasis på nationell nivå, med hjälp av den metod som anges i bilaga VI, beräkna resultaten av de harmoniserade riskindikatorerna 1, 2 och 2a.
4. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 40 med avseende på ändring av denna artikel och bilaga VI i syfte att beakta den tekniska utvecklingen, inklusive framsteg när det gäller tillgång till statistiska uppgifter, och den vetenskapliga och odlingstekniska utvecklingen. Genom sådana delegerade akter får de befintliga harmoniserade riskindikatorerna ändras eller nya harmoniserade riskindikatorer föreskrivas, vilka får beakta medlemsstaternas framsteg med att uppnå det mål som avses i artikel 8.1 d att minst 25 % av deras utnyttjade jordbruksareal ska vara ekologiskt jordbruk senast 2030.
5. Kommissionen ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum = första dagen i månaden efter de tolv månader som följer på ikraftträdandet av denna förordning*] slutföra en utvärdering av de harmoniserade riskindikatorerna 1, 2 och 2a. Denna utvärdering ska grundas på vetenskaplig forskning från det gemensamma forskningscentrumet och omfattande samråd med berörda parter, inklusive

medlemsstater, vetenskapliga experter och organisationer i civilsamhället. Utvärderingen ska inbegripa de metoder som ska användas vid utformning av nya och ändring av befintliga harmoniserade riskindikatorer i enlighet med punkt 4.

6. Kommissionen ska, med beaktande av resultaten av den utvärdering som föreskrivs i punkt 5 och senast 18 månader efter offentliggörandet av statistiken över användning av växtskyddsmedel i jordbruket för den första referensperiod som avses i artikel 9 i förordning xxx/xxx [*hänvisning till den antagna akten ska föras in*], om den anser att det är nödvändigt, fastställa nya harmoniserade riskindikatorer eller ändra befintliga riskindikatorer på grundval av statistiska uppgifter om användning av växtskyddsmedel i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

Artikel 36

Medlemsstaternas utvärdering av framstegsberäkningarna och de harmoniserade riskindikatorerna

1. Varje medlemsstat ska varje gång beräkningarna görs utvärdera resultaten av varje beräkning av a) framstegen med att uppnå vart och ett av de två nationella minskningsmålen för 2030 enligt artikel 34 och b) de harmoniserade riskindikatorerna på medlemsstatsnivå enligt artikel 35.

2. Utvärderingarna av de harmoniserade riskindikatorerna på medlemsstatsnivå enligt artikel 35 ska

   a) identifiera de fem verksamma ämnen som främst påverkar resultatet,

   b) ange de grödor eller situationer och de skadegörare på vilka de verksamma ämnen som avses i led a används,

   c) ange de icke-kemiska metoder som finns tillgängliga för att bekämpa dessa skadegörare,

   d) sammanfatta de åtgärder som vidtagits för att minska användningen av och riskerna med de verksamma ämnen som avses i led a samt eventuella hinder för att införa alternativ bekämpning av skadegörare.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av beräkningarna av de harmoniserade riskindikatorerna på medlemsstatsnivå, enligt bilaga VI, och om de tillhörande utvärderingar som gjorts i enlighet med denna artikel, och ska offentliggöra denna information och övriga nationella indikatorer eller kvantifierbara mål enligt punkt 4 på den webbplats som avses i artikel 27.2.

4. Medlemsstaterna får utöver de harmoniserade riskindikatorer som anges i bilaga VI och de uppgifter som anges i bilaga II även fortsätta att använda befintliga, eller utforma kompletterande, nationella indikatorer eller kvantifierbara mål samt andra uppgifter som samlas in på nationell eller regional nivå, inklusive framtida uppgifter om användning av växtskyddsmedel, som har samband med de indikatorer och mål som avses i punkterna 1 och 2.

KAPITEL X

ADMINISTRATIVA OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 37

Information om utsedda behöriga myndigheter

Kommissionen ska senast den … [*Publikationsbyrån: för in datum = första dagen i månaden efter de sex månader som följer på ikraftträdandet av denna förordning*] informera kommissionen om de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med denna förordning.

Artikel 38

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa bestämmelser och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 39

Avgifter

Medlemsstaterna får genom avgifter ta ut ersättning för kostnader i samband med att de fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.

KAPITEL XI

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 40

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 10.6, 13.9, 21.3, 25.10, 29.5, 31.10 och 35.4 ges till kommissionen tills vidare.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 10.6, 13.9, 21.3, 25.10, 29.5, 31.10 och 35.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i

Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 10.6, 13.9, 21.3, 25.10, 29.5, 31.10 och 35.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 41

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättats genom artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002[54]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL XII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 42

Kommissionens utvärdering

---

[54] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

1. Senast den ... *[Publikationsbyrån: för in datumet = fyra år efter denna förordnings tillämpningsdatum]* ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning på grundval av följande:

   a) Framsteg och andra kvantitativa uppgifter som angetts i de årliga läges- och genomföranderapporterna i enlighet med artikel 10.2.

   b) Analysen av de årliga framstegen och uppgifter som offentliggjorts av kommissionen vartannat år i enlighet med artikel 11.

   c) Rapporten om de årliga läges- och genomföranderapporter som tidigare har överlämnats av kommissionen till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 11.7.

   d) All annan information som behövs för utarbetandet av utvärderingen.

   Medlemsstaterna ska förse kommissionen med den information som behövs för utarbetandet av den utvärderingen.

2. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 43

Ändringar av förordning (EU) 2021/2115

Förordning (EU) 2021/2115 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 31.5 ska följande stycke läggas till:

   ”Genom undantag från första stycket leden a och b, när jordbrukare åläggs krav i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/…*[+], får stöd beviljas i syfte att uppfylla dessa krav som längst fram till den [*Publikationsbyrån: för in datum = fem år efter ikraftträdandet av denna förordning*] eller fram till fem år efter den dag då kraven blir obligatoriska för jordbruksföretaget, beroende på vilken dag som infaller sist.

   * Europaparlamentets och rådets förordning (EU).../... om hållbar användning av växtskyddsmedel och om ändring av förordning (EU) 2021/2115 (EUT...). ”

2. I artikel 70.3 ska följande stycke läggas till:

   ”Genom undantag från första stycket leden a och b, när stödmottagare åläggs krav i enlighet med förordning (EU) …/…*[++], får stöd beviljas i syfte att uppfylla dessa

[+] EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som finns i dokumentet ... och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

[++] EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som finns i dokumentet … .

krav som längst fram till den [*Publikationsbyrån: för in datum = fem år efter ikraftträdandet av denna förordning*] eller fram till fem år efter den dag då kraven blir obligatoriska för jordbruksföretaget, beroende på vilken dag som infaller sist.”

3. I artikel 73.5 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket, när jordbrukare åläggs krav i enlighet med förordning (EU) …/…[++], får stöd beviljas i syfte att uppfylla dessa krav som längst fram till den [*Publikationsbyrån: för in datum = fem år efter ikraftträdandet av denna förordning*] eller fram till fem år efter den dag då kraven blir obligatoriska för jordbruksföretaget, beroende på vilken dag som infaller sist.”

Artikel 44

Upphävande av direktiv 2009/128/EG

1. Direktiv 2009/128/EG ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till direktiv 2009/128/EG ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 45

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = första dagen i månaden efter de ... månader som följer på ikraftträdandet av denna förordning]*.

Artikel 21 ska dock tillämpas från och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = 3 år efter ikraftträdandet av denna förordning*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*